

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettua lakia siten, että Kuluttajaviraston tuoteturvallisuusvalvontaan liittyvät tehtävät siirrettäisiin Turvatekniikan keskuksen (Tukes) hoidettaviksi. Turvatekniikan keskukselta ja Kuluttajavirastosta annettuihin lakeihin sekä kosmeettisista valmisteista ja lelujen turvallisuudesta annettuihin lakeihin samoin kuin kemikaalilakiin tehtäisiin tästä johtuvat muutokset.

Tukeisiin siirtyisi Kuluttajavirastosta myös yleisestä tuoteturvallisuudesta annettuun direktiiviin perustuva yhteisön nopean tietojenvaihtojärjestelmän (Rapex) Suomen kansallinen yhteyspiste.

Valtion aluehallinnon uudistuksen johdosta muutettaisiin kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettuun lakiin, kosmeettisista valmisteista annettuun lakiin ja lelujen turvallisuudesta annettuun lakiin sanan lääninhallitus sijaan sana aluehallintovirasto.

Laeissa olevat viittaukset kauppa- ja teollisuusministeriöön muutettaisiin viittauksiksi työ- ja elinkeinoministeriöön.

Esitys liittyy valtion vuoden 2010 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT.....	3
1 NYKYTILA.....	3
2 ESITYKSEN TAVOITTEET JA EHDOTETUT MUUTOKSET.....	4
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	5
3.1 Vaikutukset viranomaisten toimintaan.....	5
Toiminnan suunnittelu ja ohjaus.....	5
Resurssien käytön tehostuminen.....	5
Moniasiantuntijuus.....	6
Toimintayksikön tehtävien suhde organisaation ydintehtävään.....	6
Rekisterit ja järjestelmät.....	6
3.2 Vaikutukset yritysten ja muiden toiminnanharjoittajien toimintaan.....	6
3.3 Vaikutukset kuluttajien asemaan.....	7
3.4 Taloudelliset vaikutukset.....	7
3.5 Vaikutukset henkilöstöön.....	7
4 ASIAN VALMISTELU.....	8
5 ESITYKSEN RIIPPUVUUS MUISTA ESITYKSISTÄ.....	8
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	10
1 LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT.....	10
1.1 Laki kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta.....	10
1.2 Laki Turvatekniikan keskukselta.....	11
1.3 Laki Kuluttajavirastosta.....	11
1.4 Laki kosmeettisista valmisteista.....	11
1.5 Laki lelujen turvallisuudesta.....	12
1.6 Kemikaalilaki.....	12
2 VOIMAANTULO.....	12
LAKIEHDOTUKSET.....	13
Laki kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain muuttamisesta.....	13
Laki Turvatekniikan keskukselta annetun lain 1 §:n muuttamisesta.....	16
Laki Kuluttajavirastosta annetun lain muuttamisesta.....	17
Laki kosmeettisista valmisteista annetun lain muuttamisesta.....	18
Laki lelujen turvallisuudesta annetun lain muuttamisesta.....	21
Laki kemikaalilain 8 a §:n muuttamisesta.....	22
LIITE.....	23
RINNAKKAISTEKSTIT.....	23
Laki kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain muuttamisesta.....	23
Laki Turvatekniikan keskukselta annetun lain 1 §:n muuttamisesta.....	28
Laki Kuluttajavirastosta annetun lain muuttamisesta.....	29
Laki kosmeettisista valmisteista annetun lain muuttamisesta.....	31
Laki lelujen turvallisuudesta annetun lain muuttamisesta.....	37
Laki kemikaalilain 8 a §:n muuttamisesta.....	40

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

Työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) hallinnonalalla markkinavalvontatehtäviä on Kuluttajavirastolla ja Turvatekniikan keskuksella.

Kuluttajaviraston tehtäväksi on säädetty kuluttajien taloudellisen, terveydellisen ja oikeudellisen aseman turvaaminen sekä kuluttajapolitiikan toteuttaminen. Kuluttajaviraston vastuulla on yleinen tuoteturvallisuusvalvonta eli kaikkien niiden kulutustavaroiden ja kuluttajapalveluiden turvallisuuden valvonta, joista ei ole erityissääntelyä. Lisäksi Kuluttajavirastolle kuuluu lelujen, kosmetiikan, kuluttajakäyttöön tarkoitettujen henkilösuojainten ja koneiden markkinavalvonta sekä Rapex-tietojenvaihtojärjestelmän kansallisen yhteyspisteen tehtävät. Kuluttajavirastolle kuuluu myös toimialansa alue- ja paikallishallinnon ohjaus.

Turvatekniikan keskus (Tukes) valvoo ja edistää teknistä turvallisuutta ja luotettavuutta ihmisten, ympäristön ja omaisuuden suojelemiseksi.

Tukes toimii viranomaisena muun muassa seuraavilla toimialoilla: sähkölaitteet ja –laitteistot, sähkömagneettinen yhteensopiavuus, hissit, vaarallisten kemikaalien teollinen käsittely ja varastointi, räjähteet ja kiviokset, kemikaalisäiliöt, kaasulaitteet, painelaitteet, jalometallituotteet ja mittaamisvälineet, pelastustoimen laitteet, CE-merkityt rakennustuotteet, vaarallisten aineiden kuljetuspakkaukset ja –säiliöt, vaarallisten aineiden rajoittaminen sähkö- ja elektroniikkalaitteissa sekä akut ja paristot, kylmlaitteiden huolto sekä energiatehokkuus.

Tuoteturvallisuusvalvonta Suomessa on varsin sektoroitunutta. Valvontaa tekevät lukuisat eri viranomaiset useiden eri ministeriöiden hallinnaloilla. Viranomaisten välinen tehtäväjako perustuu lainsäädäntöön ja on muotoutunut vähitellen hallinnon kehityksessä sekä sääntelyn ja kansainvälisen yhteistyön lisääntyessä. Elinkeinoelämän toimijoi-

den ja kuluttajien ei ole välttämättä helppoa tietää mikä viranomainen valvoo mitään tuoteryhmää tai tavarain ominaisuutta.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (2001/95/EY) yleisestä tuoteturvallisuudesta (jäljempänä tuoteturvallisuusdirektiivi) sovelletaan kuluttajille tarkoitettuja tai kuluttajien todennäköisesti ennakoitavissa olosuhteissa käyttämiä, myös muita kuin heille tarkoitettuja tuotteita, jos yhteisön lainsäädännössä ei ole kyseisten tuotteiden yleistä turvallisuutta koskevia erityissääntöjä, joilla pyritään samaan tavoitteeseen eli siihen, että markkinoille saatettavat tuotteet ovat turvallisia. Kun kyseessä ovat tuotteet, joihin sovelletaan yhteisön lainsäädännössä asetettuja erityisiä turvallisuusvaatimuksia, tuoteturvallisuusdirektiiviä sovelletaan ainoastaan niihin seikkoihin ja vaaroihin tai vaaraluokkiin, joita erityiset vaatimukset eivät koske.

Keskeisten turvallisuusvaatimusten lisäksi tuoteturvallisuusdirektiivissä on täsmällisiä sääntöjä markkinavalvonnasta.

Suomessa tuoteturvallisuusdirektiivi on pantu täytäntöön lailla kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta (75/2004). Kansallisen lain soveltamisalue on laajempi kuin direktiivin ja kattaa myös kuluttajapalvelusten turvallisuuden.

Monissa tuoteryhmissä tuoteturvallisuusvalvonta perustuu EU:n tuoteturvallisuusdirektiiveihin, joilla on yhdenmukaistettu jäsenmaiden tuotteita koskevia teknisiä vaatimuksia. Samalla tavoin kuin tuoteturvallisuusdirektiivissä on tuoteryhmäkohtaisia sääntöjä yhdenmukaistamalla pyritty poistamaan kaupan teknisiä esteitä sekä toteuttamaan tuotteiden vapaa liikkuvuus, kuitenkin alentamatta kuluttajien turvallisuustasoa.

Markkinavalvonnan tehostamiseksi Euroopan Unionissa hyväksyttiin kesällä 2008 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja asetuksen (ETY) N:o 339/93

kumoamisesta (765/2008/EY) (jäljempänä akkreditointi- ja markkinavalvonta-asetus) ja siihen liittyvä päätös, joissa säädetään yleiset kaikkia jäsenmaita koskevat markkinavalvontavelvoitteet. Asetus tulee sovellettavaksi 1 päivänä tammikuuta 2010. Asetus luo keskeiset oikeudelliset puitteet markkinavalvonnalle niillä alueilla, jolla on yhdenmukaistavaa yhteisölainsäädäntöä. Jäsenvaltioiden edellytetään tarkastelevan ja arvioivan säännönmukaisesti valvonnan toimivuutta ja varmistavan viranomaisten välisen yhteistyön. Lisäksi asetuksessa säädetään harmonisoituja tuoteryhmiä koskevia toimenpiteitä koskevasta nopean tietojenvaihdon järjestelmästä, joka kattaa kulutustavaroiden lisäksi myös teollisuustuotteet. Uusi nopean tiedonvaihdon järjestelmä on tarkoitus rakentaa kulutustavaroita koskevan voimassa olevan Rapex-järjestelmän pohjalta. Näiden yhteisölainsäädännössä asetettujen vaatimusten tarkoituksenmukainen toteuttaminen edellyttää hyvää kansallista koordinaatiota.

Eräiden muiden tavaroiden ja palveluiden turvallisuuden valvonta on muiden ministeriöiden hallinnonalalla. Esimerkiksi työkäyttöön tarkoitettujen henkilönsuojainten ja koneiden valvonta on sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonalalla, huviveneet liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonalalla olevan Merenkululaitoksen valvonnassa ja asetet sisäasiainministeriön asehallinnon valvontavastuulla.

Lainsäädännössä keskeinen lähtökohta yli tuoteryhmä- ja hallinnonalarajojen on, että tuotteen valmistaja, maahantuoja ja myyjä sekä palveluiden osalta palvelun tarjoaja vastaa sen vaatimustenmukaisuudesta. Markkinavalvonta on pääsääntöisesti pistokokeittain tehtävää ja perustuu yhtäältä ennakkollisena valvontana tehtäviin valvontaprojekteihin ja toisaalta valvontailmoitusten käsittelyyn sekä kansainväliseen yhteistyöhön.

Yhteisötason uusi kemikaalisäätely (REACH) aktivoinee jäsenvaltioissa kulutustavaroihin liittyvää kemiallisten vaaratekijöiden markkinavalvontaa. Tällöin kemiallisiin vaaratekijöihin liittyvien Rapex-ilmoitusten määrä lisääntynee ja ilmoitusten käsitteleminen Suomessakin vaatii enemmän kemiaan liittyvää asiantuntemusta, jota Tukesissa tulee olemaan kun kemikaalivalvonnan tehtä-

vät keskitetään sinne vuosien 2010—2011 aikana.

2 Esityksen tavoitteet ja ehdotetut muutokset

Ehdotuksen mukaan Kuluttajaviraston tuoteturvallisuusvalvonnan nykyiset tehtävät siirrettäisiin Tukesin hoidettavaksi muuttamalla kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettua lakia (75/2004), turvatekniikan keskukselta annettua lakia (1071/1995) ja asetusta (1143/1995) sekä Kuluttajavirastosta annettua lakia (1056/1998) ja asetusta (1057/1998). Lisäksi siirto aiheuttaisi muutostarpeita lakiin kosmeettisista valmisteista (22/2005), lakiin lelujen turvallisuudesta (287/1997), kemikaalilakiin (744/1989) sekä muihin alemmanasteisiin säädöksiin, joissa viitataan Kuluttajavirastoon tuoteturvallisuuden valvontatehtäviä hoitavana viranomaisena. Muutos ei vaikuta tuoteturvallisuusvalvonnan alue- ja paikallishallinnon tehtävien organisointiin.

Esityksen tavoitteena on kuluttajaturvallisuuden valvonnan tehokkuuden paraneminen, suunnittelun ja ohjauksen tehostuminen erilaisten synergiaetujen johdosta. Valvontatehtävien keskittämisestä Tukesiin olisi saatavissa sekä määrällisiä että laadullisia synergiaetuja. Yhdistäminen auttaisi etenkin kohdistamaan valvonnan voimavaroja tarkoituksenmukaisesti sekä käyttämään monipuolista asiantuntijuutta hyödyksi.

Toimintojen keskittämisellä pystyttäisiin hyödyntämään täysimääräisesti niin tällä hetkellä Kuluttajavirastossa kuin Tukesissäkin olevaa kuluttajaturvallisuuden erityisosaamista. Myös valvonnassa noudatettavat käytännöt yhdenmukaistuisivat. Tämä sekä aiempaa vahvempi niin sanottu yhden luukun periaate olisi sekä valvonnan kohteena olevien toiminnanharjoittajien että kuluttajien kannalta positiivista kehitystä.

Muutoksella vahvistettaisiin Tukesin roolia kansallisena tuoteturvallisuusvalvontaviranomaisena. Lisäksi muutos mahdollistaisi Tukesin turvallisuusviestintään ja tutkimustoimintaan liittyvän osaamisen ja resurssien hyödyntämisen nykyisin Kuluttajavirastolle kuuluvalla tehtävälueella.

Tukes vastaisi jatkossa kootusti kaikkien tavanomaisimpien vaaratyyppien (muun muassa mekaaniset ja kemialliset vaarat sekä sähköturvallisuus) valvonnasta siltä osin kun se nykyisin kuuluu Kuluttajavirastolle tai Tukesille sekä osin muustakin tuotteisiin liittyvästä vaatimustenmukaisuuden valvonnasta. Valvontahankkeissa ja valvontatapausten käsittelyssä voitaisiin ottaa huomioon kaikki tuotteen ominaisuudet ja näin varmistaa tuoteturvallisuus kokonaisvaltaisesti.

Lisäksi kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettuun lakiin lisättäisiin siirtymäsäännökset, joissa säädettäisiin palvelussuhteiden ja vireillä olevien asioiden siirtymisestä.

Valtiovarainministeriössä on valmisteilla laaja aluehallintoa koskeva uudistus, jonka on tarkoitus tulla voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010. Uudistuksen johdosta muun muassa lääninhallitukset lopettaisivat toimintansa nykyisessä muodossaan ja niiden tehtävät siirtyisivät uusille perustettaville viranomaisille, aluehallintovirastoille ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksille. Tuoteturvallisuuteen liittyvät lääninhallitusten tehtävät siirtyisivät osana ympäristöterveydenhuollon valvonnan kokonaisuutta aluehallintovirastoille. Uudistuksen johdosta muutettaisiin kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettuun lakiin, kosmeettisista valmisteista annettuun lakiin ja lelujen turvallisuudesta annettuun lakiin sanan lääninhallitus sijaan sana aluehallintovirasto.

Kauppa- ja teollisuusministeriö on lopettanut toimintansa 31 päivänä joulukuuta 2007 ja sen tehtävät on siirretty 1 päivänä tammikuuta 2008 toimintansa aloittaneelle työ- ja elinkeinoministeriölle. Sikäli kun muutoksen kohteena olevissa säädöksissä mainitaan kauppa- ja teollisuusministeriö, ministeriön nimi muutettaisiin vastaamaan nykyhetken tilannetta.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Toiminnan suunnittelu ja ohjaus

Keskittämällä tuoteturvallisuushallintoa valvonnan suunnittelu ja ohjaus tehostuisivat. Keskittämällä voitaisiin tehostaa toiminnan tavoitteiden yhtenäistä asettamista sekä edistää tuoteturvallisuusvalvonnan kokonaisvaltaista tulosohtajusta ja strategista suunnittelua. Tuoteturvallisuusasioiden käsittely yhtenä kokonaisuutena lisää valvonnan käytäntöjen yhdenmukaisuutta. Myös valvonnan laatu ja tehokkuus lisääntyvät. Hallintoa keskittämällä tietotekniikan hyödyntämismahdollisuudet tehostuisivat ja tiedonkulku helpottuisi.

Kuluttajaviraston tuoteturvallisuusvalvonnan toiminta ja tavoitteet vuodelle 2010 käsiteltäisiin varauksina syksyllä 2009 osana Tukesin tulosneuvotteluja ja tulossopimusta. Lisäksi tuoteturvallisuusvalvonta voitaisiin ottaa varauksena huomioon myös Kuluttajaviraston tulossopimuksessa.

Resurssien käytön tehostuminen

Yhdistämällä resurssit voitaisiin valvonta kohdentaa paremmin riskiperusteisesti. Nykyisellään valvontatehtävien ollessa eri viranomaisissa eivät kunkin tuoteryhmän valvontaan käytettävät resurssit ja toimintatavat ole välttämättä oikeassa suhteessa kunkin tuoteryhmän riskeihin.

Kulutustavaroiden valvontaan liittyvässä näytteiden hankinnassa voitaisiin käyttää Tukesin kenttätarkastajia, jotka liikkuvat eri puolilla maata valvontatoimessaan.

Akkreditointi- ja markkinavalvonta-asetus edellyttää muun muassa, että markkinavalvontaa koskevat valvontaohjelmat julkaistaan. Kuluttajavirastoon kohdistuva velvoite laatia tuoteturvallisuuden valtakunnallinen valvontaohjelma sisältyy niin ikään lakiin kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta. Ohjelmien sisällön koordinoinnin kannalta olisi tarkoituksenmukaista, että työtä tehtäisiin vain yhdessä viranomaisessa. Lisäksi Kuluttajavirastossa oleva Rapex-järjestelmään liittyvä osaaminen olisi hyödyksi Tukesin tehtäviin kuuluvilla valvonta-alueilla arvioitaessa akkreditointi- ja markkinavalvonta-asetuksen mukaisten tietojärjestelmien kansallista toteutusta ja vaikutuksia.

Tehtävien keskittämällä mahdollistettaisiin resurssien joustava kohdentaminen viraston sisällä. Resursseja voitaisiin hetkellisesti siirtää tehtäviin, joihin katsotaan tarpeelliseksi luoda valvonnan painopistettä, esimerkiksi kausituotteiden valvontaan tai muutoin vastata jonkin tuoteryhmän tai tuotteen äkilliseen lisääntyneeseen valvonnan tarpeeseen. Viestinnässä sekä tutkimus- ja kehitystoiminnassa saataisiin myös ilmeisiä mittakavaetuja.

Moniasiantuntijuus

Riskinarviointiosaaminen kehittyisi, kun valvottavien tuotteiden ja toimintojen kirjo olisi laajempi ja yhdessä viranomaisessa olisi useampiin tuoteryhmiin kuuluvaa osaamista. Koottaessa kemikaalivalvonnan tehtävät Tukesiin kaikki kulutustavaroihin liittyvä kemikaalivalvonta olisi tulevaisuudessa yhdessä viranomaisessa; kulutustavaroiden turvallisuuteen liittyvät fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet valvottaisiin yhden viranomaisen toimesta.

Yhteisön ulkorajavalvonta on otettu osaksi yhteisön akkreditointi- ja markkinavalvontasetusta. Tarkastusten tehokkuuden parantamiseksi asetuksessa asetetaan markkinavalvonta- ja tulliviranomaisille velvollisuus tehdä keskenään yhteistyötä. Kuluttajavirastolla on pitkään jatkunut tiivis yhteistyö Tullilaitoksen kanssa. Tätä asiantuntijuutta ja luotuja menettelyjä voitaisiin soveltaa Tukesin ja tulliviranomaisten yhteistyöhön markkina- ja ulkorajavalvontaa yhteensovitettaessa.

Kuluttajapalveluiden valvontaan liittyen voitaisiin etenkin teknisesti vaativimpien ja laajuudeltaan merkittävien valvontakohteiden (esimerkiksi huvipuistot, tivolit ja hiihtokeskukset) hyödyntää Tukesin laitosvalvonnassa olevaa kokemusta ja käytäntöjä.

Kuluttajavirastosta siirtyisi Tukesiin kuluttajaturvallisuusasioiden osaamista, joka liittyy muun muassa kuluttajien käyttäytymiseen, kuluttajatuotteiden riskinarviointiin ja elinkeinonharjoittajien toiminnan erityispiirteisiin. Tätä sekä muuta kuluttaja-asioiden osaamista voitaisiin hyödyntää Tukesin muussakin toiminnassa. Muutos toisi Tukesiin yleiseen tuoteturvallisuuteen liittyvää osaamista ja helpottaisi myös kulutustavaro-

den ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain 12 §:ssä säädetyllä tavalla tapahtuvaa valvontakeinojen käyttämistä niillä Tukesin aloilla, jossa sektorisääntelyllä ei päästä kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain edellyttämään turvallisuustasoon.

Toimintayksikön tehtävien suhde organisaation ydintehtävään

Tuloksellisuuden kannalta olisi tarkoituksenmukaista, että tuoteturvallisuusvalvonta olisi sellaisen organisaation yhteydessä, jonka ydintehtävänä on kansalaisten turvallisuuteen liittyvä valvonta. Tukes on tällainen virasto. Tukesilla on lisäksi markkinavalvontastrategia, jossa linjataan muun muassa strategiset linjaukset, tavoitteet, valvonnan kohdentaminen riskinarviointiin perusteella sekä reaktiokeinojen valinta. Muutos vahvistaisi Tukesin roolia kansallisena tuoteturvallisuusvalvontaviranomaisena ja näin pystyttäisiin hyödyntämään Tukesin markkinavalvontaan liittyvää osaamista ja resursseja myös nykyisin Kuluttajaviraston tehtävänä olevassa tuoteturvallisuusvalvonnassa.

Rekisterit ja järjestelmät

Tukesiin siirtyisi Rapex-ilmoitusjärjestelmän Suomen kansallinen yhteispiste. Nykyisellään Kuluttajavirastossa olevan Rapex-järjestelmän osaaminen palvelisi koko Tukesia, ja nykyisillä volyyymeillä laskettuna neljä viidestä järjestelmään saapuvasta ilmoituksesta käsiteltäisiin asiallisesti Tukesissa. Kuluttajaviraston tuoteturvallisuusvalvonnassa kertyvän informaation sisällyttäminen Tukesin markkinavalvontarekisteriin (Marek-järjestelmä) lisäisi tietokannan hyödynnettävyyttä Tukesissa koko viraston toiminnassa.

3.2 Vaikutukset yritysten ja muiden toiminnanharjoittajien toimintaan

Siirron myötä oikean valvontaviranomaisen tunnistaminen helpottuisi. Toiminnanharjoittajat voisivat saada useimmat tuoteturvallisuuteen ja sen valvontaan liittyvät palvelunsa yhdeltä viranomaiselta. Tuoteturvallisuusasioiden käsittely yhtenä kokonaisuutena li-

säisi valvonnan käytäntöjen yhdenmukaisuutta, mikä selkiyttäisi toiminnanharjoittajien asemaa ja asettaisi heidät nykyistä läpinäkyvämmiin tasaveroiseen asemaan toisiinsa nähden.

3.3 Vaikutukset kuluttajien asemaan

Kun hallintoa keskitetään, on myös kuluttajien helpompi saada tietoa toimivaltaisesta markkinavalvontaviranomaisesta. Kansalaiset voivat saada useimmat tuotteiden turvallisuuden ja niiden valvontaan liittyvät palvelunsa yhdeltä viranomaiselta.

Tukesissa on asiantuntemusta turvallisuusviestinnästä niin kuluttajille kuin toiminnanharjoittajillekin. Hyvällä turvallisuusviestinnällä on positiivinen vaikutus kuluttajien käyttäytymiseen ja siten turvallisuuteen. Yhtenäisen valvontajärjestelmän terveys- ja turvallisuusriskejä yhteiskunnassa madaltavalla vaikutuksella olisi luonnollisesti positiivinen vaikutus myös kuluttajiin.

3.4 Taloudelliset vaikutukset

Valtion tuottavuushankkeen mukaiset henkilöstön vähentämistavoitteet kohdistuvat myös kansalaisten terveydellistä turvallisuutta koskeviin viranomaisvalvonnan toimintoihin.

Hallinnon keskittämällä ja moniasiantuntijuudella saavutettavien synergiaetujen kautta Tukesin on helpompi saavuttaa tuottavuushankkeen mukaiset henkilöstövähennystavoitteet.

Esitys liittyy valtion vuoden 2010 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Talousarvioesityksessä on otettu huomioon tuoteturvallisuusvalvonnan tehtävien siirto 1,009 miljoonan euron määrärahan siirtona Kuluttajaviraston toimintamenoista (mom. 32.40.01) Tukesin toimintamenoihin (mom. 32.20.03).

Tehtävien siirrosta aiheutuisi kustannuksia, liittyen muun muassa muuttoon, tietohallinnon järjestämiseen ja verkkopalveluiden siirtoon sekä siirtoon liittyviin suunnittelu- ja valmistelutehtäviin. Kustannukset eivät ole kuitenkaan suuria ja pitemmällä tähtäyksellä toimitiloissa päästään nykyistä tarkoituksenmukaisimpiin ratkaisuihin. Kertaluonteisten,

muutokseen liittyvien kustannusten on arvioitu olevan noin 150 000 euroa. Kustannukset on tarkoitettu hoitaa työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan menokehityksen puiteissa määrärahoja uudelleen kohdentamalla ja käyttämällä hyväksi tuottavuustavoitteiden saavuttamisesta syntyviä säästöjä.

3.5 Vaikutukset henkilöstöön

Tuoteturvallisuuden tehtävien keskittämisellä vastataan viranomaistoiminnan tulevaisuuden haasteisiin. Muutos on mahdollisuus myös henkilöstölle. Turvallisuusasioihin erikoistunut virasto tarjoaa Kuluttajaviraston tuoteturvallisuusasiantuntijoille mahdollisuuden monipuolisiin työtehtäviin sekä osaamisen ja asiantuntijuuden kehittämiseen ja siten uralla etenemiseen.

Kuluttajaviraston tuoteturvallisuusvalvonnassa työskentelee yhteensä 12 henkilöä (11,5 htv). Työntekijöiden keski-ikä Kuluttajaviraston tuoteturvallisuusryhmässä on 38 vuotta ja Tukesissa 51 vuotta. Vuosien 2009—2011 aikana Kuluttajaviraston tuoteturvallisuusryhmästä saavuttaa eläkeiän yksi henkilö.

Kuluttajaviraston tuoteturvallisuusryhmän ja Tukesin tuoteturvallisuuteen liittyvien valvontatehtävien työntekijöiden bruttopalkkojen voidaan todeta olevan noin 100 euron tarkkuudella tarkasteltuna samalla tasolla. Kummassakin virastossa on käytössä työn vaatavuuteen ja henkilökohtaiseen suoriutumiseen perustuva palkkausjärjestelmä.

Siirto ei aiheuttaisi välittömästi supistuksia henkilöstön määrään. Toisaalta siirron seurauksena ei kokonaisuutta tarkastellen myöskään syntyisi henkilöstön lisäystarpeita. Määräaikaisissa palvelussuhteissa olevaa henkilöstöä kohdellaan tasapuolisesti vakinaisessa palvelussuhteessa olevien kanssa muutoksen toteutuessa. Muutos ja tehtävien siirtyminen toiseen viranomaiseen itsessään ei ole peruste olla jatkamatta määräaikaista palvelussuhdetta. Määräaikaisia tehtäviä hoitava henkilöstö siirtyy Turvatekniikan keskuksen palvelukseen määräaikaisen palvelussuhteensa ajaksi.

Organisaatiomuutoksen kohteena oleva henkilöstö pyritään sijoittamaan sellaisiin uusiin tehtäviin, jotka vastaavat mahdollisim-

man hyvin vaativuudeltaan, työn luonteeltaan ja palkkaukseltaan henkilön tehtäviä ennen muutosta.

Ehdotuksen mukaan siirtyvän henkilöstön asemasta säädettäisiin vastaavissa valtion organisaatiomuutoksissa ja organisaatiomuutoslaeissa vakiintuneen käytännön mukaisesti ja laajuudessa erillisessä siirtymäsäännöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö teki 11 päivänä huhtikuuta 2008 Tukesia koskevan alueellistamis päätöksen, jota tarkennettiin Tukesin 16 päivänä kesäkuuta 2008 tekemällä päätöksellä. Yksiköt ja toiminnot sijoitetaan siten, että noin puolet henkilöstöstä on pääkaupunkiseudulla ja noin puolet Tampereella. Tampereelle alueellistetaan sähkö- ja prosessi-/kemikaaliturvallisuusasioiden valvonta sekä tutkimus- ja kehitystehtävät. Muutos toteutetaan vaiheittain vuosien 2008—2010 aikana. Näiden yksiköiden uusrekrytoinnit tehdään Tampereelle. Alueellistettavat toiminnot siirtyvät täysimääräisesti Tampereelle elokuussa 2010.

4 Asian valmistelu

Vuosille 2008—2011 annetussa Kuluttajapolitiisessa ohjelmassa todetaan markkinavalvontaan ja tuoteturvallisuuslainsäädäntöön liittyen: ”Suuri osa tuotteiden ja palvelusten markkinavalvonnasta toteutetaan Kuluttajavirastossa ja Turvatekniikan keskuksessa. Markkinavalvonnan kansallinen koordinointi kuuluu työ- ja elinkeinoministeriölle. Tuoteturvallisuuslainsäädännön tehostamista ja selkeyttämistä selvitetään työ- ja elinkeinoministeriön työryhmässä vuoden 2008 aikana. Vastuutaho on työ- ja elinkeinoministeriö. Asetetaan työryhmä, joka selvittää vuoden 2009 loppuun mennessä markkinavalvonnan ja siihen liittyvän lainsäädännön valmistelun organisointia ja kehittämistarpeita työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalalla. Lisäksi selvitetään koko valtionhallinnossa eri markkinavalvonnasta vastaavien viranomaisten välistä koordinointia ja työnjakoa.”

Työ- ja elinkeinoministeriö asetti 9 päivänä maaliskuuta 2009 työryhmän, jonka tehtävänä oli selvittää, onko perusteltua ja jos on, niin millä edellytyksillä, siirtää Kuluttajaviraston tehtävänä oleva tuoteturvallisuusval-

vonta Turvatekniikan keskuksen hoidettavaksi. Työryhmän toimikausi oli 11.3.2009—31.5.2009. Työryhmän tuli erityisesti selvittää henkilöstöasiat, tietojärjestelmiin ja asiakirjahallintoon liittyvät kysymykset, tulosohjauksen järjestämiseen ja talousasioihin liittyvät kysymykset, alue- ja paikallishallinnon ohjaamiseen liittyvät menettelyt, kansallisen Rapex-yhteyspisteen toiminnan järjestäminen kun tämän järjestelmän soveltamisala laajennetaan teollisuustuotteisiin, sekä tehdä esitys tarvittavista lainsäädäntöön liittyvistä muutoksista.

Työryhmä luovutti 11 päivänä kesäkuuta 2009 työ- ja elinkeinoministeriölle raportin ”Kuluttajaviraston tuoteturvallisuusvalvonnan mahdollinen siirtäminen Tukesiin.” Työryhmän mukaan tehtävien siirto on perusteltua.

Raportti lähetettiin lausunnonle 41 taholle, joiden joukossa oli muun muassa ministeriöitä, tuoteturvallisuuteen liittyviä viranomaisia, etujärjestöjä, lääninhallitukset sekä erisuuruisten ja eri puolilla maata sijaitsevien kuntien ympäristö- ja ympäristöterveyden yksiköitä. Lausunnoissa, joita saatiin 27 kappaletta, puollettiin yksimielisesti tuoteturvallisuus toimintojen keskittämistä. Erityisesti lausunnonantajat näkivät keskittämällä edistettävän valvonnan tehokasta järjestämistä, markkinavalvojan selkeämpää identifioitumista, yhteistyön helpottumista, turvaviestinnän laadun parantumista sekä selkiytettävän toiminnan pitkäaikaista suunnittelua ja tulosohjausta.

5 Esityksen riippuvuus muista esityksistä

Edellä kappaleessa 1 mainittua tuoteturvallisuusdirektiiviin perustuvaa yhteisön tietojenvaihtojärjestelmää Rapexia koskeva kansallinen laki on myös uudistettavana. Myös tätä lakia koskevassa hallituksen esityksessä otettaisiin huomioon tuoteturvallisuuden valvontaviranomaisia koskeva muutos. Lain on tarkoitus tulla voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Myös pelastuslakia ollaan uudistamassa. Sitä koskeva hallituksen esitys on valmistella sisäasiainministeriössä ja myös siinä otet-

taisiin huomioon tuoteturvallisuuden valvontaviranomaisia koskeva muutos.

Valtiovarainministeriössä on valmisteilla laaja aluehallintoa koskeva uudistus, jonka on tarkoitus tulla voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010. Uudistuksen johdosta muun muassa lääninhallitukset lopettaisivat toimintansa nykyisessä muodossaan ja niiden tehtävät siirtyisivät uusille perustettaville viranomai-

sille, aluehallintovirastoille ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksille. Tuoteturvallisuuteen liittyvät lääninhallitusten tehtävät siirtyisivät osana ympäristöterveydenhuollon valvonnan kokonaisuutta aluehallintovirastoille.

Esitys liittyy valtion vuoden 2010 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Laki kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta

Tehtävien siirrolla tulisi olemaan vaikutus lain **8, 14, 15, 20 ja 23–28 §:ään**. Näissä pykälissä mainitaan Kuluttajavirasto tuoteturvallisuuden valvontaan liittyvänä viranomaisena. Tehtävien siirrosta aiheutuva muutos olisi yksinomaan teknisluontoinen, kun sana Kuluttajavirasto muutettaisiin sanaksi Turvatekniikan keskus. Laissa säädetyt tehtävät, toimivalta ja velvollisuudet pysyisivät asiallisesti ennallaan viranomaisen vaihtumisesta huolimatta.

10 §. Pykälään lisättäisiin sana kuntien täsmennyksenä siitä että kysymyksessä on kuntien suorittaman tuoteturvallisuusvalvonnan ohjaus.

Aluehallinnon viranomaisia koskevasta uudistuksesta johtuen lain **10, 23 ja 24 §:iin** muutettaisiin sana lääninhallitus sanaksi aluehallintovirasto.

Voimassa olevan säädöksen **38 ja 39 §:ssä** mainitaan kauppa- ja teollisuusministeriö. Kauppa- ja teollisuusministeriö on kuitenkin lopettanut toimintansa 31 päivänä joulukuuta 2007 ja sen tehtävät on siirretty 1 päivänä tammikuuta 2008 toimintansa aloittaneelle työ- ja elinkeinoministeriölle. Pykälässä oleva ministeriön nimi muutettaisiin vastaamaan nykyhetken tilannetta.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uudet siirtymäsäännökset, joiden mukaan siirrettäviä tehtäviä hoitava henkilöstö siirtyisi Turvatekniikan keskuksen virkoineen tehtävien siirron myötä. Tämä on tarkoituksenmukaista asiantuntemuksen säilyttämisen kannalta erityisesti siirtymävaiheessa.

Lisättävissä siirtymäsäännöksissä säädettäisiin, että siirtyvä henkilöstö säilyttää siirtymähetkellä palvelussuhteeseen perustuvat oikeudet ja velvollisuudet. Kysymys on virka- ja työsuhteeseen perustuvista yleisistä virkamies- ja työoikeudellisista oikeuksista ja velvollisuuksista.

Palvelussuhteen ehdot vastaanottavassa organisaatiossa perustuisivat valtion keskustason virka- ja työehtosopimuksiin sekä vastaanottavassa organisaatiossa sovellettaviin tarkentaviin virkaehtosopimuksiin ja viraston työehtosopimuksiin niiden soveltamisalan ja niissä sovitun mukaisesti samoin kuin voimassa oleviin säädöksiin ja määräyksiin sekä viraston toimivaltansa puitteissa tekemiin päätöksiin ja sopimuksiin. Myös palkkaus vastaanottavassa organisaatiossa perustuisi edellä esitetyn mukaisesti vastaanottavan organisaation palkkausjärjestelmään, niin myös henkilön kuukausipalkka ja sen muutokset. Palvelussuhteen ehdoista ei siten seuraavassa kappaleessa mainittua palkanlisää lukuun ottamatta säädettäisi siirtymäsäännöksessä.

Henkilöstöllä olisi siirtymäsäännösten mukaisesti siirtymähetkellä oikeus luovuttavassa organisaatiossa maksetun palkkatason turvaavaan euromääräiseen palkanlisään tilanteessa, jossa tehtävien vaativuus siirtymähetkellä säilyy entisellä tasolla, mutta vastaanottavassa organisaatiossa maksettava kuukausipalkkaus on alempi kuin luovuttavassa organisaatiossa maksettu.

Niissä tapauksissa, joissa tehtävän vaativuus ei säily entisellä tasolla, palkanlisä lasketaan sellaisen palkan, joka luovuttavassa organisaatiossa olisi asianomaisessa alemman vaativuuden tehtävissä maksettu, ja vastaanottavassa organisaatiossa maksettavan kuukausipalkan erotuksena.

Henkilön kuukausipalkan nousu siirtymähetken jälkeen alentaa palkanlisän euromäärää nousua vastaavalla euromäärällä. Palkanlisä lakkaa tällöin kuukausipalkan saavuttaessa kuukausipalkan ja palkanlisän yhteismäärän siirtymähetkellä. Palkanlisä säilyy muussa tapauksessa niin kauan, kuin tehtävät keskeytyksettä säilyvät vähintään sillä vaativuustasolla, jolla ne olivat vastaanottavassa organisaatiossa siirtymähetkellä. Määräaikaissa palvelussuhteessa palkanlisä säilyy kuitenkin enintään määräajan päättymiseen saakka.

Siirtymäsäännöksissä käsiteltäisiin myös tilannetta, jossa siirtyvään virkaan kuuluvat tehtävät muuttuvat olennaisesti siirron myötä. Nyt käsillä olevassa muutoksessa ei ole näköpiirissä että siirrettävien virkojen tehtävälouhiin sisältyisi erityisiä muutospaineita. Kuitenkin hallintoa keskitettäessä ja synergiaetuja tavoiteltaessa, voi jonkin viran tehtävät muuttua sillä tavoin olennaisesti, että viran ei voitaisi katsoa vastaavan aikaisempaa virkaa. Valtion virkamiesasetuksen (971/1994) 7 §:n mukaan virka on ennen sen täyttämistä julistettava haettavaksi. Organisaatiomuutoksiin liittyvän henkilöstön aseman turvaamisen ja asiantuntemuksen säilyttämisen kannalta olisi kuitenkin tarkoituksenmukaista, että siirtymäsäännöksiin otettaisiin säännös, joka mahdollistaisi uudensisältöisen viran täyttämisen ilman haettavaksi julistamista. Käytännössä tämä on yleensä merkinnyt, että aikaisemmin viran tehtäviä hoitanut henkilö nimitetään suoraan uudensisältöiseen virkaan.

Siirtymäsäännöksiin ehdotetaan lisättäväksi myös säännös, jonka mukaan siirtyvän toimialan asiat, sopimukset ja sitoumukset siirtyvät Turvatekniikan keskukselle. Säännös on välttämätön tuoteturvallisuuden valvontatehtävien jatkuvuuden turvaamiseksi. Kysymys ei ole vain viranomaisen toiminnan hallinnon jatkuvuudesta vaan myös hallinnon asiakkaan oikeusturvasta.

1.2 Laki turvatekniikan keskuksesta

1 §. Pykälässä määriteltäisiin Tukesin hallinnollinen asema ja tehtävät. Voimassa olevassa säädöksessä mainitaan kauppa- ja teollisuusministeriö. Kauppa- ja teollisuusministeriö on kuitenkin lopettanut toimintansa 31 päivänä joulukuuta 2007 ja sen tehtävät on siirretty 1 päivänä tammikuuta 2008 toimintansa aloittaneelle työ- ja elinkeinoministeriölle. Pykälässä oleva ministeriön nimi muutettaisiin vastaamaan nykyhetken tilannetta. Tuoteturvallisuusvalvontaan liittyvien tehtävien siirron myötä Tukesin tehtäväkenttä laajenisi aikaisempaan verrattuna. Selvyyden vuoksi viraston tehtävälueteloon on lisätty palveluiden vaatimustenmukaisuuden valvonta.

1.3 Laki Kuluttajavirastosta

1 §. Pykälästä poistettaisiin sana ”terveydellisen.” Nykyisin voimassa olevan pykälän ilmaisu terveydellisen aseman turvaaminen viittaa tuoteturvallisuusvalvontaan, joka ei siirron jälkeen enää kuuluisi Kuluttajaviraston tehtäviin. Muutos ei estäisi Kuluttajavirastoa edelleen toimimasta kuluttajien terveydellisen turvallisuuden edistämiseksi muutoin kuin tuoteturvallisuusvalvonnan keinoin.

2 §. Voimassa olevassa säädöksessä mainitaan kauppa- ja teollisuusministeriö. Kauppa- ja teollisuusministeriö on kuitenkin lopettanut toimintansa 31 päivänä joulukuuta 2007 ja sen tehtävät on siirretty 1 päivänä tammikuuta 2008 toimintansa aloittaneelle työ- ja elinkeinoministeriölle. Pykälässä oleva ministeriön nimi muutettaisiin vastaamaan nykyhetken tilannetta.

8 §. Pykälä käsittelee ratkaisuvalltaa. Pykälästä poistettaisiin viittaus tuoteturvallisuuslakiin (914/1986) vanhentuneena.

11 §. Voimassa olevassa säädöksessä mainitaan kauppa- ja teollisuusministeriö. Kauppa- ja teollisuusministeriö on kuitenkin lopettanut toimintansa 31 päivänä joulukuuta 2007 ja sen tehtävät on siirretty 1 päivänä tammikuuta 2008 toimintansa aloittaneelle työ- ja elinkeinoministeriölle. Pykälässä oleva ministeriön nimi muutettaisiin vastaamaan nykyhetken tilannetta.

1.4 Laki kosmeettisista valmisteista

4 §. Aluehallinnon viranomaisia koskevasa uudistuksesta johtuen muutettaisiin sana lääninhallitus sanaksi aluehallintovirasto.

Tehtävien siirrolla tulisi olemaan vaikutus lain 4, 12 ja 16 §:ään. Näissä pykälissä mainitaan Kuluttajavirasto tuoteturvallisuuden valvontaan liittyvänä viranomaisena. Tehtävien siirrosta aiheutuva muutos olisi yksinomaan teknisluontoinen, kun sana Kuluttajavirasto muutettaisiin sanaksi Turvatekniikan keskus. Laissa säädetyt tehtävät, toimivalta ja velvollisuudet pysyisivät asiallisesti ennallaan viranomaisen vaihtumisesta huolimatta.

Voimassa olevan säädöksen 5—8, 10—12, 15 ja 16 §:ssä mainitaan kauppa- ja teollisuusministeriö. Kauppa- ja teollisuusministe-

riö on kuitenkin lopettanut toimintansa 31 päivänä joulukuuta 2007 ja sen tehtävät on siirretty 1 päivänä tammikuuta 2008 toimintansa aloittaneelle työ- ja elinkeinoministeriölle. Pykälässä oleva ministeriön nimi muutettaisiin vastaamaan nykyhetken tilannetta.

1.5 Laki lelujen turvallisuudesta

5 §. Pykälän sisältämä viittaus jo kumotuun tuoteturvallisuuslakiin (914/1986) ajantasaistettaisiin viittaukseksi kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettuun lakiin (75/2004). Pykälän sisältämä viittaus jo kumotun tuoteturvallisuuslain 12 §:n säännöksiin ajantasaistettaisiin viittaukseksi kulutustavaroista ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettuun lakiin.

Aluehallinnon viranomaisia koskevasta uudistuksesta johtuen muutettaisiin sana lääninhallitus sanaksi aluehallintovirasto.

Tehtävien siirrolla tulisi olemaan vaikutus lain **15, 20, 22, 25 ja 34 §:ään**. Pykälässä mainitaan Kuluttajavirasto tuoteturvallisuuden valvontaan liittyvänä viranomaisena. Tehtävien siirrosta aiheutuva muutos olisi yksinomaan teknisluontoinen, kun sana Kuluttajavirasto muutettaisiin sanaksi Turvatekniikan keskus. Laissa säädetyt tehtävät, toimivalta ja velvollisuudet pysyisivät asialli-

sesti ennallaan viranomaisen vaihtumisesta huolimatta.

36 §. Samalla ajantasaistettaisiin leluista annettavien tietojen säädösviittausta siten, että pykälän viittaus jo kumottuun asetukseen kulutustavaroista annettavista tiedoista muutettaisiin viittaukseksi kulutustavaroista ja kuluttajapalveluksista annettavista tiedoista annettuun asetukseen (613/2004).

1.6 Kemikaalilaki

Tehtävien siirrolla tulisi olemaan vaikutus lain **8 a §:ään**. Pykälässä mainitaan Kuluttajavirasto tuoteturvallisuuden valvontaan liittyvänä viranomaisena. Tehtävien siirrosta aiheutuva muutos olisi yksinomaan teknisluontoinen, kun sana Kuluttajavirasto muutettaisiin sanaksi Turvatekniikan keskus. Laissa säädetyt tehtävät, toimivalta ja velvollisuudet pysyisivät asiallisesti ennallaan viranomaisen vaihtumisesta huolimatta.

2 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tulemaan voimaan vuoden 2010 alusta lukien.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta 30 päivänä tammikuuta 2004 annetun lain (75/2004) 8 §:n 1 momentti, 10 §, 14 §:n 1 momentti, 15 §:n 2 momentti, 20 §:n 2 momentti, 23 §:n 1 momentin 1 kohta ja 2 momentti, 24 §:n 2 momentti, 25 ja 26 §, 27 §:n 1 ja 3 momentti, 28 §:n 1 ja 3 momentti, 38 §:n 1 momentti ja 39 §:n 3 momentti, sellaisena kuin siitä on 20 §:n 2 momentti laissa 133/2009, seuraavasti:

8 §

Turvatekniikan keskus valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja päätösten noudattamista sekä suunnittelee, ohjaa ja kehittää valvontaa. Turvatekniikan keskuksen tehtävänä on myös huolehtia yleisestä tuoteturvallisuudesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/95/EY tarkoitetuista ilmoituksista Euroopan yhteisöjen komissiolle.

10 §

Aluehallintovirasto valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja päätösten noudattamista ja ohjaa kuntien valvontaa toimialueellaan.

14 §

Turvatekniikan keskus laatii tämän lain valvonnan toimeenpanon ohjaamiseksi ja yhteensovittamiseksi valtakunnallisen valvontaohjelman. Ohjelmassa määritellään tarkastukset, valvontakohdetyyppien tarkastusihetydet ja esitetään valtakunnallinen näytteenottosuunnitelma. Ohjelmassa esitetään myös valvontakohdetyyppien riskinarvioin-

nin perusteet sekä menetelmät ohjelman toteutumisen arviointia varten.

15 §

Kunnan valvontasuunnitelmassa on otettava huomioon Turvatekniikan keskuksen laatima valtakunnallinen valvontaohjelma. Valvontasuunnitelma on tarkistettava kolmen vuoden välein ja muulloinkin, jos sitä on pidettävä tarpeellisena.

20 §

Valtio korvaa kunnille aiheutuneet kustannukset sellaisista Turvatekniikan keskuksen kuntien toimeenpantavaksi ohjaamista tuoteturvallisuusvalvonnan tarkastuksista, näytteenotoista, tutkimuksista ja selvityksistä, jotka laissa säädetään yksinomaan Turvatekniikan keskuksen tehtäviksi.

23 §

Jos kulutustavara tai kuluttajapalvelus on terveydelle tai omaisuudelle vaarallinen:

1) Turvatekniikan keskus tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi kieltää elinkeinonharjoittajaa valmistamasta tai suorittamasta sitä, pitämästä sitä kaupan, myymästä sitä tai luovuttamasta sitä muutoin elinkeinotoiminnan yhteydessä, sekä kieltää muuta palvelun tarjoajaa luovuttamasta sitä kuluttajiin rinnastettavien henkilöiden käytettäväksi; Turvatekniikan keskus tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi samalla määrätä, että elinkeinonharjoittajan on tehokkaasti ja välittömästi poistettava vaaralliset kulutustavarat markkinoilta, sekä määrätä palveluksen tarjoavan elinkeinonharjoittajan tai muun palvelun tarjoajan huolehtimaan siitä, että vaarallisia kuluttajapalveluksia ei enää tarjota kuluttajille;

 Jos kulutustavara tai kuluttajapalvelus taikka niistä annetut tiedot eivät ole tämän lain nojalla annettujen säännösten mukaisia, myös aluehallintovirasto tai kunnan valvontaviranomainen voi määrätä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua kiellon tai antaa siinä tarkoitettua määräyksen. Tulliviranomainen voi tässä tapauksessa kieltää kulutustavaran tai kuluttajapalveluksen suorittamisen yhteydessä käytettävän tavaran maahantuonnin.

24 §

 Tapauksissa, joissa aluehallintovirasto tai kunnan valvontaviranomainen ei ole 23 §:n 2 momentin mukaan oikeutettu määräämään mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua kieltoa, sen on saatettava tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettu väliaikaista kieltoa koskeva määräyksensä kiellosta tiedoksi Turvatekniikan keskukselle 14 päivän kuluessa määräyksestä.

25 §

 Jos kulutustavara tai kuluttajapalvelus voi aiheuttaa vakavan terveysvaaran, Turvatekniikan keskus ja tulliviranomainen voivat 23 §:ssä tarkoitettua kiellon lisäksi kieltää sen tai kuluttajapalveluksen suorittamisen yhteydessä käytetyn tavaran maastaviennin tai kuljettamisen maan kautta.

Turvatekniikan keskus voi määrätä 1 momentissa tarkoitettua kiellon myös väliaikaisena, jos on ilmeistä, että kulutustavarasta tai muusta momentissa tarkoitettua tavarasta voi aiheutua välitöntä vaaraa terveydelle.

26 §

 Jos 22—25 §:ssä tarkoitettuja kieltoja ja määräyksiä ei voida pitää riittävinä, Turvatekniikan keskus tai tulliviranomainen taikka 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi määrätä elinkeinonharjoittajan tai muun palvelun tarjoajan hallussa olevan tavaran taikka 27 tai 28 §:n nojalla kuluttajan elinkeinonharjoittajalle palauttaman tavaran hävitettäväksi tai, jos tätä ei katsota tarkoituksenmukaiseksi, määrätä, miten tavaran suhteen muutoin on meneteltävä.

27 §

 Kun Turvatekniikan keskus tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen on 23 §:n nojalla määrännyt kulutustavaraa koskevan kiellon, se voi määrätä elinkeinonharjoittajan ryhtymään toimenpiteisiin, jotka koskevat jo kuluttajan hallussa olevaa kulutustavaraa ja joiden nojalla kulutustavaraan liittyvä vahingonvaara voidaan torjua ja kuluttajan oikeudellinen asema turvata.

 Turvatekniikan keskus tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi antaa 1 momentissa tarkoitettua määräyksen myös, jos 23 §:ssä tarkoitettua kieltoa ei voida määrätä sen vuoksi, että kysymyksessä olevia kulutustavaroita ei ole enää elinkeinonharjoittajan hallussa, ja jos määräyksen antamiseen on painavia syitä.

28 §

 Kun Turvatekniikan keskus tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen on 23 §:n nojalla määrännyt kuluttajapalvelusta koskevan kiellon, se voi määrätä elinkeinonharjoittajan tai muun palvelun tarjoajan ryhtymään toimenpiteisiin, jotka koskevat jo kuluttajan hallussa olevaa kuluttajapalvelusta ja joiden nojalla kuluttajapalvelukseen liittyvä vahingonvaara voidaan torjua ja kuluttajan oikeudellinen asema turvata.

Turvatekniikan keskus tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomaisena voi antaa 1 momentissa tarkoitetun määräyksen myös, jos 23 §:ssä tarkoitettua kieltä ei voida määrätä sen vuoksi, että elinkeinonharjoittaja tai muu palvelun tarjoaja ei enää suorita kysymyksessä olevia kuluttajapalveluksia, ja jos määräyksen antamiseen on painavia syitä.

38 §

Työ- ja elinkeinoministeriön yhteydessä toimii tuoteturvallisuusasiain neuvottelukunta.

39 §

Jos neuvottelukunnan jäsen tai varajäsen eroaa kesken toimikautensa, työ- ja elinkeinoministeriö määrää hänen tilalleen jäljellä olevaksi toimikaudeksi uuden jäsenen tai varajäsenen ottaen huomioon, mitä 2 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 _____.

Kuluttajavirastossa Turvatekniikan keskukselle siirtyviä tehtäviä hoitava työ- ja virkasuhteinen henkilöstö sekä vastaavat virat ja tehtävät siirtyvät tämän lain voimaan tullessa Turvatekniikan keskukseseen. Viran ja tehtävien siirtymiseen ei tarvita virkamiehen tai työntekijän suostumusta, ellei virka tai tehtävä siirry työssäkäyntialueelta toiselle.

Määräaikaisia tehtäviä hoitava työ- ja virkasuhteinen henkilöstö siirtyy Turvatekniikan keskuksen palvelukseen määräaikaisen palvelussuhteensa keston ajaksi.

Siirtyvä henkilöstö säilyttää siirtymähetkellä palvelussuhteeseen perustuvat oikeudet ja velvollisuudet.

Turvatekniikan keskuksen palkkausjärjestelmän mukaista kuukausipalkkaa korkeampi palkkaus turvataan edellyttäen, että henkilön tehtävät Turvatekniikan keskuksessa vastaavat vaativuudeltaan vähintään hänen tehtäviään Kuluttajavirastossa. Henkilöllä on tällöin oikeus Kuluttajavirastossa maksetun ja Turvatekniikan keskuksessa maksettavan kuukausipalkan erotuksen määräiseen palkanlisään.

Jos viran tehtävät muuttuvat olennaisesti ja sen tilalle perustetaan uusi virka, voidaan uusi virka täyttää haettavaksi julistamalla. Valtion virkamieslain (750/1994) 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu uusi virka on kuitenkin julistettava haettavaksi.

Kuluttajavirastossa vireillä olevat tämän lain mukaiset asiat siirtyvät tämän lain voimaan tullessa Turvatekniikan keskuksen käsiteltäviksi.

Kuluttajaviraston tämän lain nojalla tekevät sopimukset ja sitoumukset samoin kuin niistä johtuvat oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät tämän lain voimaan tullessa Turvatekniikan keskukselle.

Ennen tämän lain voimaan tuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

2.

Laki**turvatekniikan keskukselta annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan turvatekniikan keskukselta 21 päivänä elokuuta 1995 annetun lain (1071/1995)
1 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Hallinnollinen asema ja tehtävät

Työ- ja elinkeinoministeriön alaisena on Turvatekniikan keskus, jonka tehtävänä on valvoa teknistä turvallisuutta ja luotettavuutta henkilö-, omaisuus- ja ympäristövahinkojen estämiseksi sekä tuotteiden ja palveluiden

vaatimustenmukaisuutta siten kuin siitä erikseen säädetään tai määrätään. Sen tehtävänä on myös edistää teknistä turvallisuutta ja luotettavuutta toimialallaan.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 .

3.

Laki**Kuluttajavirastosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Kuluttajavirastosta 18 päivänä joulukuuta 1998 annetun lain (1056/1998) 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 momentti ja 11 §, sellaisena kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentti ja 11 § laissa 9/2007, seuraavasti:

1 §

Tehtävät

Kuluttajien taloudellisen ja oikeudellisen aseman turvaamista sekä kuluttajapolitiikan toteuttamista varten on Kuluttajavirasto, jossa on kuluttaja-asiamies. Kuluttajaviraston ylijohtaja toimii kuluttaja-asiamiehenä.

8 §

Ratkaisuvalta

Ylijohtaja ei saa ratkaista asiaa, joka koskee valmismatkaliikkeistä annetussa laissa (1080/1994) säädettyjen pakkokeinojen käyttämistä, jos samaa elinkeinonharjoittajaa koskeva kuluttaja-asiamiehen toimivaltaan kuuluva asia on samanaikaisesti vireillä tai jos hän on kuluttaja-asiamiehenä jo puuttunut saman elinkeinonharjoittajan toimintaan. Ministeriö määrää ylijohtajan sijaisen, joka käyttää ratkaisuvaltaa ylijohtajan ollessa edellä tarkoitetulla tavalla esteellinen.

2 §

Hallinnollinen asema

Kuluttajaviraston ohjaus ja valvonta kuuluu työ- ja elinkeinoministeriölle, joka voi myös antaa Kuluttajavirastolle toimeksiantoja viraston toimialaan kuuluvissa asioissa.

11 §

Hallintopalvelut

Kuluttajavirasto voi hoitaa Kuluttajatutkimuskeskuksen hallintopalvelut siten kuin Kuluttajavirasto ja Kuluttajatutkimuskeskus sopivat tai työ- ja elinkeinoministeriö määrää.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuu-
 ta 20 .

4.

Laki**kosmeettisista valmisteista annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kosmeettisista valmisteista 21 päivänä tammikuuta 2005 annetun lain (22/2005) 4—6 §, 7 §:n 2 momentti, 8 ja 10 §, 11 §:n 1 momentti sekä 12, 15 ja 16 § seuraavasti:

4 §

Valvonta

Kosmeettisten valmisteiden turvallisuuden valvontaan sekä muiden tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvontaan sovelletaan kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettua lakia (75/2004). Mainitun lain 23 §:n 1 momentin estämättä myös aluehallintoviraston ja kunnan valvontaviranomainen voi määrätä lain 23 §:ssä tarkoitetun kiellon, jos kosmeettinen valmiste ei ole tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten mukainen.

Nopean ja asianmukaisen lääkinnällisen hoidon turvaamiseksi Turvatekniikan keskus voi vaatia, että elinkeinonharjoittaja toimittaa yksityiskohtaiset tiedot kosmeettisen valmisteen koostumuksesta Myrkytystietokeskukseen käytettäväksi lääkinnällisiin tarkoituksiin.

5 §

Kielletyt ainesosat

Kosmeettiset valmisteet eivät saa sisältää ainesosia, joiden on tieteellisessä riskinarvioinnissa todettu aiheuttavan vaaraa ihmisen terveydelle. Ainesosista, joiden käyttö kosmeettisissa valmisteissa on kielletty, säädetään tarkemmin työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella.

Kemikaalilain (744/1989) 11 §:n 4 momentin tarkoittamassa vaarallisten aineiden luettelossa ryhmiin 1, 2 ja 3 kuuluviksi luokiteltujen syöpää aiheuttavien, perimää vaurioittavien ja lisääntymiselle vaarallisten aineiden käyttö kosmeettisissa valmisteissa on kiellet-

ty. Kiellon täytäntöönpanosta säädetään tarkemmin työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella. Kemikaalilain 11 §:n 4 momentin tarkoittamassa vaarallisten aineiden luettelossa ryhmään 3 kuuluvaksi luokiteltuja aineita voidaan kuitenkin käyttää kosmeettisissa valmisteissa siten kuin työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella tarkemmin säädetään, jos tiedekomitea on arvioinut aineen ja todennut sen soveltuvan käytettäväksi kosmeettisissa valmisteissa.

6 §

Koostumusta koskevat rajoitukset

Ainesosista, joiden turvallinen käyttö kosmeettisissa valmisteissa tieteellisen riskinarvioinnin perusteella edellyttää määrättyjen edellytysten ja rajoitusten noudattamista, säädetään työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella.

Kosmeettisissa valmisteissa saa käyttää väriaineina, säilöntäaineina ja auringonsuojaaineina ainoastaan ainesosia, jotka on tieteellisessä riskinarvioinnissa todettu turvallisiksi ihmisen terveydelle mainituissa käyttötarkoituksissa. Väriaineista, säilöntäaineista ja auringonsuojaaineista, joita kosmeettisissa valmisteissa saa käyttää, säädetään tarkemmin työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella.

7 §

Eläinkokeiden käyttö kosmeettisten valmisteiden testauksessa

Kosmeettisten ainesosien ja ainesosien yhdistelmien testaaminen Suomessa eläinko-

keella kosmeettisille valmisteille säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi on kielletty sen jälkeen, kun kyseisen eläinkokeen korvaava vaihtoehtoinen testausmenetelmä on validoitu ja hyväksytty. Kiellon täytäntöönpanosta säädetään työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen komissio on vahvistanut aikataulun kosmeettisten ainesosien testauskiellon voimaantulolle. Vaihtoehtoisista testausmenetelmistä, joilla on mahdollista varmistaa kosmeettisten valmisteiden turvallisuus, vaikka niitä ei voitaisikaan soveltaa kemiallisten ainesosien turvallisuusarvioinnin kaikkiin käyttötarkoituksiin, säädetään tarkemmin työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen komissio on vahvistanut tällaisia vaihtoehtoisia menetelmiä koskevan luettelon.

8 §

Eläinkokeilla testattujen kosmeettisten valmisteiden markkinoille saattaminen

Valmiiden kosmeettisten valmisteiden, joiden lopullinen muoto on testattu eläinkokeella kosmeettisille valmisteille säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi sen jälkeen, kun kyseisen eläinkokeen korvaava vaihtoehtoinen testausmenetelmä on validoitu ja hyväksytty, markkinoille saattaminen Suomessa on kielletty. Sama koskee sellaisia valmiita kosmeettisia valmisteita, joiden ainesosia tai ainesosien yhdistelmiä on testattu eläinkokeella kosmeettisille valmisteille säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi sen jälkeen, kun kyseisen eläinkokeen korvaava vaihtoehtoinen testausmenetelmä on validoitu ja hyväksytty. Kiellon täytäntöönpanosta säädetään työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen komissio on vahvistanut aikataulun kiellon voimaantulolle.

10 §

Pakolliset merkinnät

Kosmeettisen valmisteen käyttö- ja ulkopakkauksessa on oltava seuraavat merkinnät:

1) Euroopan talousalueella toimivan valmistajan tai siellä kosmeettisen valmisteen

markkinoille luovuttaneen muun elinkeinonharjoittajan nimi tai aputoiminimi ja osoite;

2) sisällön määrä Suomessa yleisesti käytetyin paino- tai tilavuusyksiköin sen suuruisena kuin se on pakkaushetkellä;

3) valmisteen säilyvyysaika, jos se on enintään 30 kuukautta;

4) tieto ajanjaksosta, jona valmistetta voi käyttää ilman ihmisen terveydelle aiheutuvaa vaaraa sen jälkeen kun se on avattu, jos valmisteen säilyvyysaika on yli 30 kuukautta;

5) valmisteen turvallisen käytön kannalta tarpeelliset ohjeet ja varoitukset sekä ne varoitusmerkinnät, joista työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella tarkemmin säädetään;

6) valmistuserätunnus;

7) valmisteen käyttötarkoitus, jollei se käy ilmi valmisteen ulkoasusta ja esillepanosta; sekä

8) luettelo valmisteen ainesosista niiden lisäämishetken painon mukaan alenevassa järjestyksessä.

Tiedot voidaan ilmoittaa kuluttajalle valmisteen mukana toimitettavassa esitteessä tai muulla vastaavalla tavalla, jos merkinnän tekeminen käyttö- ja ulkopakkaukseen on valmisteen tai pakkauksen koon tai muodon vuoksi taikka muusta vastaavasta syystä mahdotonta. Merkintöjen tekemisestä säädetään tarkemmin työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella, jolla voidaan säätää myös kosmeettisista valmisteista annetun Euroopan yhteisön lainsäädännön mukaisia vähäisiä poikkeuksia merkitsemisvelvollisuuteen.

11 §

Merkintöjen kielivaatimukset ja havaittavuus

Edellä 10 §:n 1 momentin 2—5 ja 7 kohdassa säädetty tiedot on ilmoitettava suomen ja ruotsin kielellä siten kuin kielilain (423/2003) 34 §:ssä säädetään. Kosmeettiset ainesosat on ilmoitettava kosmeettisissa valmisteissa käytettyjen ainesosien luettelosta ja yhteisestä nimikkeistöstä annetussa komission päätöksessä 96/335/ETY mainitulla nimellä. Tarkempia säännöksiä kosmeettisten ainesosien ilmoittamisesta annetaan työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella.

12 §

Rekisteröinti-ilmoitus

Suomalaisen valmistajan, valmistuttajan sekä maahantuojan, joka saattaa maahantuodun kosmeettisen valmisteen ensimmäistä kertaa Euroopan talousalueen markkinoille, on ennen valmisteen markkinoille saattamista tehtävä rekisteröinti-ilmoitus Turvatekniikan keskuksen.

Rekisteröinti-ilmoituksen tekemistä koskevia tarkempia säännöksiä annetaan työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella.

15 §

Analyysimenetelmiä ja puhtausvaatimuksia koskevat vaatimukset

Kosmeettisten valmisteiden koostumuksen tarkastamiseksi tarvittavista analyysimenetelmistä sekä kosmeettisten valmisteiden mikrobiologisista ja kemiallisista puhtausvaatimuksista säädetään työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella.

16 §

Liikesalaisuuden suojaaminen

Suomalainen valmistaja, valmistuttaja sekä maahantuoja, joka saattaa kosmeettisen valmisteen ensimmäistä kertaa Euroopan talousalueen markkinoille, voi liikesalaisuuksien suojaamiseen vedoten hakea Turvatekniikan keskukselta lupaa olla ilmoittamatta yksi tai useampi ainesosa 10 §:n 1 momentin 8 koh-

dassa tarkoitettussa ainesosaluettelossa. Lupa voidaan myöntää erityisesti, jos hakemuksen kohteena oleva ainesosa ei ole vielä yleisesti tunnettu eikä sen käyttötarkoitusta ole kuvattu alan kirjallisuudessa ja jos ainesosan ilmoittaminen ainesosaluettelossa johtaisi siihen, että ainesosaa olisi helppo jäljitellä luvan hakijan vahingoksi.

Hyväksyessään hakemuksen Turvatekniikan keskus ilmoittaa hakijalle rekisteröintinumeron, jolla ainesosa ilmoitetaan ainesosaluettelossa. Liikesalaisuuden suojaamiseksi myönnetty lupa on voimassa viisi vuotta. Turvatekniikan keskus voi hakemuksesta jatkaa luvan voimassaoloa enintään kolme vuotta, jos luvan myöntämisen perusteet edelleen täyttyvät. Turvatekniikan keskus voi peruuttaa myöntämänsä luvan, jos luvan myöntämisen perusteet eivät enää täyty tai jos erityiset kansanterveydelliset syyt edellyttävät luvan peruuttamista. Turvatekniikan keskuksen on perusteltava päätöksensä olla hyväksymättä lupaa koskevaa hakemusta sekä päätöksensä peruuttaa myönnetty lupa.

Turvatekniikan keskus ilmoittaa Euroopan yhteisöjen komissiolle ja muille Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioille myöntämästään luvasta, päätöksensä olla myöntämättä lupaa, luvan voimassaolon jatkamisesta sekä myönnetyn luvan peruuttamisesta.

Tarkempia säännöksiä liikesalaisuuden suojaamiseksi myönnettävän luvan hakemisesta ja hakemuksen käsittelystä annetaan työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .

5.

Laki**lelujen turvallisuudesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lelujen turvallisuudesta 26 päivänä maaliskuuta 1997 annetun lain (287/1997) 5 §, 15 §:n 1 momentti, 20 §:n 1 momentti, 22 §:n 1 momentti, 25 §:n 1 momentti, 34 §:n 1 momentti ja 36 §:n 1 momentti seuraavasti:

5 §

Lelujen turvallisuuden valvontaan sovelletaan lakia kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta (75/2004). Aluehallintoviraston ja kunnan valvontaviranomainen voivat kuitenkin mainitun lain 23 §:n 2 momentin estämättä määrätä mainitun pykälän 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun kielon, jos lelu ei ole tämän lain säännösten mukainen.

15 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädetyt mekaanisia ja fysikaalisia ominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen mekaanisia ja fysikaalisia ominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Turvatekniikan keskus antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviitauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielisinä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

20 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädetyt syttyvyysominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen syttyvyysominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Turvatekniikan keskus antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviitauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielisinä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

22 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädetyt kemiallisia ominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen kemiallisia ominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Turvatekniikan keskus antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviitauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielisinä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

25 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädetyt sähköominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen sähköominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Turvatekniikan keskus antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviitauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielisinä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

34 §

Jos terveyden kannalta on tarpeen, on ilmoitettava lelun käyttämisestä aiheutuvasta vaarasta ja vaaran torjunnasta. Tämä koskee erityisesti leluja, jotka saattavat aiheuttaa vaaraa kolmea vuotta nuoremmille lapsille. Lelujen katsotaan täyttävän tässä laissa olevat ikärajoitusmerkintöjä koskevat vaatimukset, jos ne ovat lelujen ikärajoitusmerkintöjä koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Tur-

vatekniikan keskus antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielisinä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

36 §

Leluista annettaviin tietoihin sovelletaan lisäksi, mitä kulutustavaroista ja kuluttajapalveluksista annettavista tiedoista annetussa asetuksessa (613/2004) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

6.

Laki**kemikaalilain 8 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä elokuuta 1989 annetun kemikaalilain (744/1989) 8 a §, sellaisena kuin se on 8 a § laissa 491/2008, seuraavasti:

8 a §

Turvatekniikan keskus

Turvatekniikan keskuksen tehtävänä on valvoa, että eräitä REACH-asetuksen 67 artiklan mukaisia, kuluttajille markkinoitavia esineitä koskevia rajoituksia noudatetaan.

Turvatekniikan keskus soveltaa 1 momentissa tarkoitettussa valvonnassa kulutustava-

roiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettua lakia (75/2004).

Turvatekniikan keskuksen valvomista rajoituksista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Elinkeinoministeri *Mauri Pekkarinen*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

1.

Laki

kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta 30 päivänä tammikuuta 2004 annetun lain (75/2004) 8 §:n 1 momentti, 10 §, 14 §:n 1 momentti, 15 §:n 2 momentti, 20 §:n 2 momentti, 23 §:n 1 momentin 1 kohta ja 2 momentti, 24 §:n 2 momentti, 25 ja 26 §, 27 §:n 1 ja 3 momentti, 28 §:n 1 ja 3 momentti, 38 §:n 1 momentti ja 39 §:n 3 momentti, sellaisena kuin siitä on 20 §:n 2 momentti laissa 133/2009, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

8 §

Kuluttajavirasto valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja päätösten noudattamista sekä suunnittelee, ohjaa ja kehittää valvontaa. Kuluttajaviraston tehtävänä on myös huolehtia yleisestä tuoteturvallisuudesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/95/EY tarkoitetuista ilmoituksista Euroopan yhteisöjen komissiolle.

8 §

Turvatekniikan keskus valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja päätösten noudattamista sekä suunnittelee, ohjaa ja kehittää valvontaa. *Turvatekniikan keskuksen* tehtävänä on myös huolehtia yleisestä tuoteturvallisuudesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/95/EY tarkoitetuista ilmoituksista Euroopan yhteisöjen komissiolle.

10 §

Läänissä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja päätösten noudattamisen valvonta ja valvonnan ohjaus kuuluu lääninhallitukselle.

10 §

Aluehallintovirasto valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja päätösten noudattamista ja ohjaa kuntien valvontaa toimialueellaan.

14 §

Kuluttajavirasto laatii tämän lain valvonnan toimeenpanon ohjaamiseksi ja yhteensovittamiseksi valtakunnallisen valvontaohjelman. Ohjelmassa määritellään tarkastukset, valvontakohdetyyppien tarkastustiheydet ja esitetään valtakunnallinen näyteenottosuunnitelma. Ohjelmassa esitetään myös valvontakohdetyyppien riskinarvioinnin perusteet sekä menetelmät ohjelman toteutumisen arviointia varten.

14 §

Turvatekniikan keskus laatii tämän lain valvonnan toimeenpanon ohjaamiseksi ja yhteensovittamiseksi valtakunnallisen valvontaohjelman. Ohjelmassa määritellään tarkastukset, valvontakohdetyyppien tarkastustiheydet ja esitetään valtakunnallinen näyteenottosuunnitelma. Ohjelmassa esitetään myös valvontakohdetyyppien riskinarvioinnin perusteet sekä menetelmät ohjelman toteutumisen arviointia varten.

15 §

Kunnan valvontasuunnitelmassa on otettava huomioon Kuluttajaviraston laatima valtakunnallinen valvontaohjelma. Valvontasuunnitelma on tarkistettava kolmen vuoden välein ja muulloinkin, jos sitä on pidettävä tarpeellisena.

15 §

Kunnan valvontasuunnitelmassa on otettava huomioon *Turvatekniikan keskuksen* laatima valtakunnallinen valvontaohjelma. Valvontasuunnitelma on tarkistettava kolmen vuoden välein ja muulloinkin, jos sitä on pidettävä tarpeellisena.

20 §

Valtio korvaa kunnille aiheutuneet kustannukset sellaisista Kuluttajaviraston kuntien toimeenpantavaksi ohjaamista tuoteturvallisuusvalvonnan tarkastuksista, näytteenotoista, tutkimuksista ja selvityksistä, jotka laissa säädetään yksinomaan Kuluttajaviraston tehtäviksi. (13.3.2009/133)

20 §

Valtio korvaa kunnille aiheutuneet kustannukset sellaisista *Turvatekniikan keskuksen* kuntien toimeenpantavaksi ohjaamista tuoteturvallisuusvalvonnan tarkastuksista, näytteenotoista, tutkimuksista ja selvityksistä, jotka laissa säädetään yksinomaan *Turvatekniikan keskuksen* tehtäviksi.

23 §

Jos kulutustavara tai kuluttajapalvelus on terveydelle tai omaisuudelle vaarallinen:

1) Kuluttajavirasto tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi kieltää elinkeinonharjoittajaa valmistamasta tai suorittamasta sitä, pitämästä sitä kaupan, myymästä sitä tai luovuttamasta sitä muutoin elinkeinotoiminnan yhteydessä, sekä kieltää muuta palvelun tarjoajaa luovuttamasta sitä kuluttajiin rinnastettavien henkilöiden käytettäväksi; Kuluttajavirasto tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi samalla määrätä, että elinkeinonharjoittajan on tehokkaasti ja välittömästi poistettava vaaralliset kulutustavarat markkinoilta, sekä määrätä palveluksen tarjoavan elinkeinonharjoittajan tai muun palvelun tarjoajan huolehtimaan siitä, että vaarallisia kuluttajapalveluksia ei enää tarjota kuluttajille;

23 §

Jos kulutustavara tai kuluttajapalvelus on terveydelle tai omaisuudelle vaarallinen:

1) *Turvatekniikan keskus* tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi kieltää elinkeinonharjoittajaa valmistamasta tai suorittamasta sitä, pitämästä sitä kaupan, myymästä sitä tai luovuttamasta sitä muutoin elinkeinotoiminnan yhteydessä, sekä kieltää muuta palvelun tarjoajaa luovuttamasta sitä kuluttajiin rinnastettavien henkilöiden käytettäväksi; *Turvatekniikan keskus* tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi samalla määrätä, että elinkeinonharjoittajan on tehokkaasti ja välittömästi poistettava vaaralliset kulutustavarat markkinoilta, sekä määrätä palveluksen tarjoavan elinkeinonharjoittajan tai muun palvelun tarjoajan huolehtimaan siitä, että vaarallisia kuluttajapalveluksia ei enää tarjota kuluttajille;

Jos kulutustavara tai kuluttajapalvelus taikka niistä annetut tiedot eivät ole tämän lain nojalla annettujen säännösten mukaisia, myös lääninhallitus tai kunnan valvontaviranomainen voi määrätä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun kiellon tai antaa siinä tarkoitetun määräyksen. Tulliviranomainen voi tässä tapauksessa kieltää kulutustavaran tai kuluttajapalveluksen suorittamisen yhteydessä käytettävän tavaran maahantuonnin.

Jos kulutustavara tai kuluttajapalvelus taikka niistä annetut tiedot eivät ole tämän lain nojalla annettujen säännösten mukaisia, myös *aluehallintovirasto* tai kunnan valvontaviranomainen voi määrätä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun kiellon tai antaa siinä tarkoitetun määräyksen. Tulliviranomainen voi tässä tapauksessa kieltää kulutustavaran tai kuluttajapalveluksen suorittamisen yhteydessä käytettävän tavaran maahantuonnin.

24 §

Tapauksissa, joissa lääninhallitus tai kunnan valvontaviranomainen ei ole 23 §:n 2 momentin mukaan oikeutettu määräämään mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua kieltoa, sen on saatettava tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettu väliaikaista kieltoa koskeva määräyksensä kiellosta tiedoksi Kuluttajavirastolle 14 päivän kuluessa määräyksestä.

25 §

Jos kulutustavara tai kuluttajapalvelus voi aiheuttaa vakavan terveysvaaran, Kuluttajavirasto ja tulliviranomainen voivat 23 §:ssä tarkoitetun kiellon lisäksi kieltää sen tai kuluttajapalveluksen suorittamisen yhteydessä käytetyn tavaran maastaviennin tai kuljettamisen maan kautta.

Kuluttajavirasto voi määrätä 1 momentissa tarkoitetun kiellon myös väliaikaisena, jos on ilmeistä, että kulutustavarasta tai muusta momentissa tarkoitettu tavarasta voi aiheutua välitöntä vaaraa terveydelle.

26 §

Jos 22—25 §:ssä tarkoitettuja kieltoja ja määräyksiä ei voida pitää riittävinä, Kuluttajavirasto tai tulliviranomainen taikka 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi määrätä elinkeinonharjoittajan tai muun palvelun tarjoajan hallussa olevan tavaran taikka 27 tai 28 §:n nojalla kuluttajan elinkeinonharjoittajalle palauttaman tavaran hävitettäväksi tai, jos tätä ei katsota tarkoituksenmukaiseksi, määrätä, miten tavaran suhteen muutoin on meneteltävä.

27 §

Kun Kuluttajavirasto tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen on 23 §:n nojalla määrännyt kulutustavaraa koskevan kiellon, se voi määrätä elinkeinonharjoittajan ryhtymään toimenpiteisiin, jotka koskevat jo kuluttajan hallussa olevaa kulutustavaraa ja joiden nojalla kulutustavaraan liittyvä vahingonvaara voidaan torjua ja kuluttajan oikeudellinen asema turvata.

24 §

Tapauksissa, joissa *aluehallintovirasto* tai kunnan valvontaviranomainen ei ole 23 §:n 2 momentin mukaan oikeutettu määräämään mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua kieltoa, sen on saatettava tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettu väliaikaista kieltoa koskeva määräyksensä kiellosta tiedoksi *Turvatekniikan keskukselle* 14 päivän kuluessa määräyksestä.

25 §

Jos kulutustavara tai kuluttajapalvelus voi aiheuttaa vakavan terveysvaaran, *Turvatekniikan keskus* ja tulliviranomainen voivat 23 §:ssä tarkoitetun kiellon lisäksi kieltää sen tai kuluttajapalveluksen suorittamisen yhteydessä käytetyn tavaran maastaviennin tai kuljettamisen maan kautta.

Turvatekniikan keskus voi määrätä 1 momentissa tarkoitetun kiellon myös väliaikaisena, jos on ilmeistä, että kulutustavarasta tai muusta momentissa tarkoitettu tavarasta voi aiheutua välitöntä vaaraa terveydelle.

26 §

Jos 22—25 §:ssä tarkoitettuja kieltoja ja määräyksiä ei voida pitää riittävinä, *Turvatekniikan keskus* tai tulliviranomainen taikka 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi määrätä elinkeinonharjoittajan tai muun palvelun tarjoajan hallussa olevan tavaran taikka 27 tai 28 §:n nojalla kuluttajan elinkeinonharjoittajalle palauttaman tavaran hävitettäväksi tai, jos tätä ei katsota tarkoituksenmukaiseksi, määrätä, miten tavaran suhteen muutoin on meneteltävä.

27 §

Kun *Turvatekniikan keskus* tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen on 23 §:n nojalla määrännyt kulutustavaraa koskevan kiellon, se voi määrätä elinkeinonharjoittajan ryhtymään toimenpiteisiin, jotka koskevat jo kuluttajan hallussa olevaa kulutustavaraa ja joiden nojalla kulutustavaraan liittyvä vahingonvaara voidaan torjua ja kuluttajan oikeudellinen asema turvata.

Kuluttajavirasto tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi antaa 1 momentissa tarkoitettun määräyksen myös, jos 23 §:ssä tarkoitettua kieltoa ei voida määrätä sen vuoksi, että kysymyksessä olevia kulutustavaroita ei ole enää elinkeinonharjoittajan hallussa, ja jos määräyksen antamiseen on painavia syitä.

28 §

Kun Kuluttajavirasto tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen on 23 §:n nojalla määrännyt kuluttajapalvelusta koskevan kiellon, se voi määrätä elinkeinonharjoittajan tai muun palvelun tarjoajan ryhtymään toimenpiteisiin, jotka koskevat jo kuluttajan hallussa olevaa kuluttajapalvelusta ja joiden nojalla kuluttajapalvelukseen liittyvä vahingonvaara voidaan torjua ja kuluttajan oikeudellinen asema turvata.

Kuluttajavirasto tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi antaa 1 momentissa tarkoitettun määräyksen myös, jos 23 §:ssä tarkoitettua kieltoa ei voida määrätä sen vuoksi, että elinkeinonharjoittaja tai muu palvelun tarjoaja ei enää suorita kysymyksessä olevia kuluttajapalveluksia, ja jos määräyksen antamiseen on painavia syitä.

38 §

Kauppa- ja teollisuusministeriön yhteydessä toimii tuoteturvallisuusasiain neuvottelukunta.

39 §

Jos neuvottelukunnan jäsen tai varajäsen eroaa kesken toimikautensa, kauppa- ja teollisuusministeriö määrää hänen tilalleen jäljellä olevaksi toimikaudeksi uuden jäsenen tai varajäsenen ottaen huomioon, mitä 2 momentissa säädetään.

Turvatekniikan keskus tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi antaa 1 momentissa tarkoitettun määräyksen myös, jos 23 §:ssä tarkoitettua kieltoa ei voida määrätä sen vuoksi, että kysymyksessä olevia kulutustavaroita ei ole enää elinkeinonharjoittajan hallussa, ja jos määräyksen antamiseen on painavia syitä.

28 §

Kun *Turvatekniikan keskus* tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen on 23 §:n nojalla määrännyt kuluttajapalvelusta koskevan kiellon, se voi määrätä elinkeinonharjoittajan tai muun palvelun tarjoajan ryhtymään toimenpiteisiin, jotka koskevat jo kuluttajan hallussa olevaa kuluttajapalvelusta ja joiden nojalla kuluttajapalvelukseen liittyvä vahingonvaara voidaan torjua ja kuluttajan oikeudellinen asema turvata.

Turvatekniikan keskus tai 12 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi antaa 1 momentissa tarkoitettun määräyksen myös, jos 23 §:ssä tarkoitettua kieltoa ei voida määrätä sen vuoksi, että elinkeinonharjoittaja tai muu palvelun tarjoaja ei enää suorita kysymyksessä olevia kuluttajapalveluksia, ja jos määräyksen antamiseen on painavia syitä.

38 §

Työ- ja elinkeinoministeriön yhteydessä toimii tuoteturvallisuusasiain neuvottelukunta.

39 §

Jos neuvottelukunnan jäsen tai varajäsen eroaa kesken toimikautensa, *työ- ja elinkeinoministeriö* määrää hänen tilalleen jäljellä olevaksi toimikaudeksi uuden jäsenen tai varajäsenen ottaen huomioon, mitä 2 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Kuluttajavirastossa Turvatekniikan keskukselle siirtyviä tehtäviä hoitava työ- ja virkasuhteinen henkilöstö sekä vastaavat virat ja tehtävät siirtyvät tämän lain voimaan tul-

lessa Turvatekniikan keskuksen. Viran ja tehtävien siirtymiseen ei tarvita virkamiehen tai työntekijän suostumusta, ellei virka tai tehtävä siirry työssäkäyntialueelta toiselle.

Määräaikaisia tehtäviä hoitava työ- ja virkasuhteinen henkilöstö siirtyy Turvatekniikan keskuksen palvelukseen määräaikaisen palvelussuhteensa keston ajaksi.

Siirtyvä henkilöstö säilyttää siirtymähetkellä palvelussuhteeseen perustuvat oikeudet ja velvollisuudet.

Turvatekniikan keskuksen palkkausjärjestelmän mukaista kuukausipalkkaa korkeampi palkkaus turvataan edellyttäen, että henkilön tehtävät Turvatekniikan keskuksessa vastaavat vaatimuudeltaan vähintään hänen tehtäviään Kuluttajavirastossa. Henkilöllä on tällöin oikeus Kuluttajavirastossa maksetun ja Turvatekniikan keskuksessa maksettavan kuukausipalkan erotuksen määräiseen palkanlisään.

Jos viran tehtävät muuttuvat olennaisesti ja sen tilalle perustetaan uusi virka, voidaan uusi virka täyttää haettavaksi julistamatta. Valtion virkamieslain (750/1994) 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu uusi virka on kuitenkin julistettava haettavaksi.

Kuluttajavirastossa vireillä olevat tämän lain mukaiset asiat siirtyvät tämän lain voimaan tullessa Turvatekniikan keskuksen käsiteltäviksi.

Kuluttajaviraston tämän lain nojalla tehdyt sopimukset ja sitoumukset samoin kuin niistä johtuvat oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät tämän lain voimaan tullessa Turvatekniikan keskukselle.

Ennen tämän lain voimaan tuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

2.

Laki**turvatekniikan keskukselta annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan turvatekniikan keskukselta 21 päivänä elokuuta 1995 annetun lain (1071/1995)
 1 §:n 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

1 §

Hallinnollinen asema ja tehtävät

Hallinnollinen asema ja tehtävät

Kauppa- ja teollisuusministeriön alaisena on turvatekniikan keskus, jonka tehtävänä on valvoa teknistä turvallisuutta ja luotettavuutta henkilö-, omaisuus- ja ympäristövahinkojen estämiseksi sekä tuotteiden vaatimustenmukaisuutta siten kuin siitä erikseen säädetään tai määrätään. Sen tehtävänä on myös edistää teknistä turvallisuutta ja luotettavuutta toimialallaan.

Työ- ja elinkeinoministeriön alaisena on Turvatekniikan keskus, jonka tehtävänä on valvoa teknistä turvallisuutta ja luotettavuutta henkilö-, omaisuus- ja ympäristövahinkojen estämiseksi sekä tuotteiden *ja palveluiden* vaatimustenmukaisuutta siten kuin siitä erikseen säädetään tai määrätään. Sen tehtävänä on myös edistää teknistä turvallisuutta ja luotettavuutta toimialallaan.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
 20 .

3.

Laki**Kuluttajavirastosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Kuluttajavirastosta 18 päivänä joulukuuta 1998 annetun lain (1056/1998) 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 momentti ja 11 §, sellaisena kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentti ja 11 § laissa 9/2007, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

1 §

1 §

*Tehtävät**Tehtävät*

Kuluttajien taloudellisen, *terveydellisen* ja oikeudellisen aseman turvaamista sekä kuluttajapolitiikan toteuttamista varten on Kuluttajavirasto, jossa on kuluttaja-asiamies. Kuluttajaviraston ylijohtaja toimii kuluttaja-asiamiehenä.

Kuluttajien taloudellisen ja oikeudellisen aseman turvaamista sekä kuluttajapolitiikan toteuttamista varten on Kuluttajavirasto, jossa on kuluttaja-asiamies. Kuluttajaviraston ylijohtaja toimii kuluttaja-asiamiehenä.

2 §

2 §

*Hallinnollinen asema**Hallinnollinen asema*

Kuluttajaviraston ohjaus ja valvonta kuuluu kauppa- ja teollisuusministeriölle, joka voi myös antaa Kuluttajavirastolle toimeksiantoja viraston toimialaan kuuluvissa asioissa.

Kuluttajaviraston ohjaus ja valvonta kuuluu *työ- ja elinkeinoministeriölle*, joka voi myös antaa Kuluttajavirastolle toimeksiantoja viraston toimialaan kuuluvissa asioissa.

8 §

8 §

*Ratkaisuvalta**Ratkaisuvalta*

Ylijohtaja ei saa ratkaista asiaa, joka koskee *tuoteturvallisuuslaissa (914/1986) tai* valmismatkaliikkeistä annetussa laissa (1080/1994) säädettyjen pakkokeinojen käyttämistä, jos samaa elinkeinonharjoittajaa koskeva kuluttaja-asiamiehen toimivaltaan kuuluva asia on samanaikaisesti vireillä tai jos hän on kuluttaja-asiamiehenä jo puuttunut saman elinkeinonharjoittajan toimintaan. Mi-

Ylijohtaja ei saa ratkaista asiaa, joka koskee valmismatkaliikkeistä annetussa laissa (1080/1994) säädettyjen pakkokeinojen käyttämistä, jos samaa elinkeinonharjoittajaa koskeva kuluttaja-asiamiehen toimivaltaan kuuluva asia on samanaikaisesti vireillä tai jos hän on kuluttaja-asiamiehenä jo puuttunut saman elinkeinonharjoittajan toimintaan. Ministeriö määrää ylijohtajan sijaisen, joka

nisteriö määrää ylijohtajan sijaisen, joka käyttää ratkaisuvalltaa ylijohtajan ollessa edellä tarkoitetulla tavalla esteellinen.

käyttää ratkaisuvalltaa ylijohtajan ollessa edellä tarkoitetulla tavalla esteellinen.

11 §

Hallintopalvelut

Kuluttajavirasto voi hoitaa kuluttajatutkimuskeskuksen hallintopalvelut siten kuin Kuluttajavirasto ja kuluttajatutkimuskeskus sopivat tai kauppa- ja teollisuusministeriö määrää.

11 §

Hallintopalvelut

Kuluttajavirasto voi hoitaa *Kuluttajatutkimuskeskuksen* hallintopalvelut siten kuin Kuluttajavirasto ja *Kuluttajatutkimuskeskus* sopivat tai *työ- ja elinkeinoministeriö* määrää.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .

4.

Laki**kosmeettisista valmisteista annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kosmeettisista valmisteista 21 päivänä tammikuuta 2005 annetun lain (22/2005) 4—6 §, 7 §:n 2 momentti, 8 ja 10 §, 11 §:n 1 momentti sekä 12, 15 ja 16 § seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

4 §

4 §

*Valvonta**Valvonta*

Kosmeettisten valmisteiden turvallisuuden valvontaan sekä muiden tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvontaan sovelletaan kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettua lakia (75/2004). Mainitun lain 23 §:n 1 momentin estämättä myös lääninhallituksen ja kunnan valvontaviranomainen voi määrätä lain 23 §:ssä tarkoitetun kiellon, jos kosmeettinen valmiste ei ole tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten mukainen.

Nopean ja asianmukaisen lääkinnällisen hoidon turvaamiseksi Kuluttajavirasto voi vaatia, että elinkeinonharjoittaja toimittaa yksityiskohtaiset tiedot kosmeettisen valmisteen koostumuksesta Myrkytystietokeskukseen käytettäväksi lääkinnällisiin tarkoituksiin.

5 §

Kielletyt ainesosat

Kosmeettiset valmisteet eivät saa sisältää ainesosia, joiden on tieteellisessä riskinarvioinnissa todettu aiheuttavan vaaraa ihmisen terveydelle. Ainesosista, joiden käyttö kosmeettisissa valmisteissa on kielletty, säädetään tarkemmin kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella.

Kemikaalilain (744/1989) 11 §:n 4 momentin tarkoittamassa vaarallisten aineiden luette-

Kosmeettisten valmisteiden turvallisuuden valvontaan sekä muiden tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvontaan sovelletaan kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettua lakia (75/2004). Mainitun lain 23 §:n 1 momentin estämättä myös *aluehallintoviraston* ja kunnan valvontaviranomainen voi määrätä lain 23 §:ssä tarkoitetun kiellon, jos kosmeettinen valmiste ei ole tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten mukainen.

Nopean ja asianmukaisen lääkinnällisen hoidon turvaamiseksi *Turvatekniikan keskus* voi vaatia, että elinkeinonharjoittaja toimittaa yksityiskohtaiset tiedot kosmeettisen valmisteen koostumuksesta Myrkytystietokeskukseen käytettäväksi lääkinnällisiin tarkoituksiin.

5 §

Kielletyt ainesosat

Kosmeettiset valmisteet eivät saa sisältää ainesosia, joiden on tieteellisessä riskinarvioinnissa todettu aiheuttavan vaaraa ihmisen terveydelle. Ainesosista, joiden käyttö kosmeettisissa valmisteissa on kielletty, säädetään tarkemmin *työ- ja elinkeinoministeriön* asetuksella.

Kemikaalilain (744/1989) 11 §:n 4 momentin tarkoittamassa vaarallisten aineiden luet-

lossa ryhmiin 1, 2 ja 3 kuuluviksi luokiteltujen syöpää aiheuttavien, perimää vaurioittavien ja lisääntymiselle vaarallisten aineiden käyttö kosmeettisissa valmisteissa on kielletty. Kiellon täytäntöönpanosta säädetään tarkemmin kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella. Kemikaalilain 11 §:n 4 momentin tarkoittamassa vaarallisten aineiden luettelossa ryhmään 3 kuuluvaksi luokiteltuja aineita voidaan kuitenkin käyttää kosmeettisissa valmisteissa siten kuin kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella tarkemmin säädetään, jos tiedekomitea on arvioinut aineen ja todennut sen soveltuvan käytettäväksi kosmeettisissa valmisteissa.

6 §

Koostumusta koskevat rajoitukset

Ainesosista, joiden turvallinen käyttö kosmeettisissa valmisteissa tieteellisen riskinarvioinnin perusteella edellyttää määrättyjen edellytysten ja rajoitusten noudattamista, säädetään kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella.

Kosmeettisissa valmisteissa saa käyttää väriaineina, säilöntäaineina ja auringonsuoja-aineina ainoastaan ainesosia, jotka on tieteellisessä riskinarvioinnissa todettu turvallisiksi ihmisen terveydelle mainituissa käyttötarkoituksissa. Väriaineista, säilöntäaineista ja auringonsuoja-aineista, joita kosmeettisissa valmisteissa saa käyttää, säädetään tarkemmin kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella.

7 §

Eläinkokeiden käyttö kosmeettisten valmisteiden testauksessa

Kosmeettisten ainesosien ja ainesosien yhdistelmien testaaminen Suomessa eläinkokeella kosmeettisille valmisteille säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi on kielletty sen jälkeen, kun kyseisen eläinkokeen korvaava vaihtoehtoinen testausmenetelmä on validoitu ja hyväksytty. Kiellon täytäntöönpanosta säädetään kauppa- ja teollisuusministeriön ase-

telossa ryhmiin 1, 2 ja 3 kuuluviksi luokiteltujen syöpää aiheuttavien, perimää vaurioittavien ja lisääntymiselle vaarallisten aineiden käyttö kosmeettisissa valmisteissa on kielletty. Kiellon täytäntöönpanosta säädetään tarkemmin *työ- ja elinkeinoministeriön* asetuksella. Kemikaalilain 11 §:n 4 momentin tarkoittamassa vaarallisten aineiden luettelossa ryhmään 3 kuuluvaksi luokiteltuja aineita voidaan kuitenkin käyttää kosmeettisissa valmisteissa siten kuin *työ- ja elinkeinoministeriön* asetuksella tarkemmin säädetään, jos tiedekomitea on arvioinut aineen ja todennut sen soveltuvan käytettäväksi kosmeettisissa valmisteissa.

6 §

Koostumusta koskevat rajoitukset

Ainesosista, joiden turvallinen käyttö kosmeettisissa valmisteissa tieteellisen riskinarvioinnin perusteella edellyttää määrättyjen edellytysten ja rajoitusten noudattamista, säädetään *työ- ja elinkeinoministeriön* asetuksella.

Kosmeettisissa valmisteissa saa käyttää väriaineina, säilöntäaineina ja auringonsuoja-aineina ainoastaan ainesosia, jotka on tieteellisessä riskinarvioinnissa todettu turvallisiksi ihmisen terveydelle mainituissa käyttötarkoituksissa. Väriaineista, säilöntäaineista ja auringonsuoja-aineista, joita kosmeettisissa valmisteissa saa käyttää, säädetään tarkemmin *työ- ja elinkeinoministeriön* asetuksella.

7 §

Eläinkokeiden käyttö kosmeettisten valmisteiden testauksessa

Kosmeettisten ainesosien ja ainesosien yhdistelmien testaaminen Suomessa eläinkokeella kosmeettisille valmisteille säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi on kielletty sen jälkeen, kun kyseisen eläinkokeen korvaava vaihtoehtoinen testausmenetelmä on validoitu ja hyväksytty. Kiellon täytäntöönpanosta säädetään *työ- ja elinkeinoministeriön* ase-

tuksella sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen komissio on vahvistanut aikataulun kosmeettisten ainesosien testauskiellon voimaantulolle. Vaihtoehtoisista testausmenetelmistä, joilla on mahdollista varmistaa kosmeettisten valmisteiden turvallisuus, vaikka niitä ei voitaisikaan soveltaa kemiallisten ainesosien turvallisuusarvioinnin kaikkiin käyttötarkoituksiin, säädetään tarkemmin kauppaja teollisuusministeriön asetuksella sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen komissio on vahvistanut tällaisia vaihtoehtoisia menetelmiä koskevan luettelon.

8 §

Eläinkokeilla testattujen kosmeettisten valmisteiden markkinoille saattaminen

Valmiiden kosmeettisten valmisteiden, joiden lopullinen muoto on testattu eläinkokeella kosmeettisille valmisteille säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi sen jälkeen, kun kyseisen eläinkokeen korvaava vaihtoehtoinen testausmenetelmä on validoitu ja hyväksytty, markkinoille saattaminen Suomessa on kielletty. Sama koskee sellaisia valmiita kosmeettisiä valmisteita, joiden ainesosia tai ainesosien yhdistelmiä on testattu eläinkokeella kosmeettisille valmisteille säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi sen jälkeen, kun kyseisen eläinkokeen korvaava vaihtoehtoinen testausmenetelmä on validoitu ja hyväksytty. Kiellon täytäntöönpanosta säädetään kauppaja teollisuusministeriön asetuksella sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen komissio on vahvistanut aikataulun kiellon voimaantulolle.

10 §

Pakolliset merkinnät

Kosmeettisen valmisteen käyttö- ja ulkopakkauksessa on oltava seuraavat merkinnät:

- 1) Euroopan talousalueella toimivan valmistajan tai siellä kosmeettisen valmisteen markkinoille luovuttaneen muun elinkeinonharjoittajan nimi tai aputoiminimi ja osoite;
- 2) sisällön määrä Suomessa yleisesti käytetyin paino- tai tilavuusyksiköin sen suuruisena kuin se on pakkaushetkellä;

tuksella sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen komissio on vahvistanut aikataulun kosmeettisten ainesosien testauskiellon voimaantulolle. Vaihtoehtoisista testausmenetelmistä, joilla on mahdollista varmistaa kosmeettisten valmisteiden turvallisuus, vaikka niitä ei voitaisikaan soveltaa kemiallisten ainesosien turvallisuusarvioinnin kaikkiin käyttötarkoituksiin, säädetään tarkemmin työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen komissio on vahvistanut tällaisia vaihtoehtoisia menetelmiä koskevan luettelon.

8 §

Eläinkokeilla testattujen kosmeettisten valmisteiden markkinoille saattaminen

Valmiiden kosmeettisten valmisteiden, joiden lopullinen muoto on testattu eläinkokeella kosmeettisille valmisteille säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi sen jälkeen, kun kyseisen eläinkokeen korvaava vaihtoehtoinen testausmenetelmä on validoitu ja hyväksytty, markkinoille saattaminen Suomessa on kielletty. Sama koskee sellaisia valmiita kosmeettisiä valmisteita, joiden ainesosia tai ainesosien yhdistelmiä on testattu eläinkokeella kosmeettisille valmisteille säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi sen jälkeen, kun kyseisen eläinkokeen korvaava vaihtoehtoinen testausmenetelmä on validoitu ja hyväksytty. Kiellon täytäntöönpanosta säädetään työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen komissio on vahvistanut aikataulun kiellon voimaantulolle.

10 §

Pakolliset merkinnät

Kosmeettisen valmisteen käyttö- ja ulkopakkauksessa on oltava seuraavat merkinnät:

- 1) Euroopan talousalueella toimivan valmistajan tai siellä kosmeettisen valmisteen markkinoille luovuttaneen muun elinkeinonharjoittajan nimi tai aputoiminimi ja osoite;
- 2) sisällön määrä Suomessa yleisesti käytetyin paino- tai tilavuusyksiköin sen suuruisena kuin se on pakkaushetkellä;

3) valmisteen säilyvyysaika, jos se on enintään 30 kuukautta;

4) tieto ajanjaksosta, jona valmistetta voi käyttää ilman ihmisen terveydelle aiheutuvaa vaaraa sen jälkeen kun se on avattu, jos valmisteen säilyvyysaika on yli 30 kuukautta;

5) valmisteen turvallisen käytön kannalta tarpeelliset ohjeet ja varoitukset sekä ne varoitusmerkinnät, joista kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella tarkemmin säädetään;

6) valmistuserätunnus;

7) valmisteen käyttötarkoitus, jollei se käy ilmi valmisteen ulkoasusta ja esillepanosta; sekä

8) luettelo valmisteen ainesosista niiden lisäämishetken painon mukaan alenevassa järjestyksessä.

Tiedot voidaan ilmoittaa kuluttajalle valmisteen mukana toimitettavassa esitteessä tai muulla vastaavalla tavalla, jos merkinnän tekeminen käyttö- ja ulkopakkaukseen on valmisteen tai pakkauksen koon tai muodon vuoksi taikka muusta vastaavasta syystä mahdotonta. Merkintöjen tekemisestä säädetään tarkemmin kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella, jolla voidaan säätää myös kosmeettisista valmisteista annetun Euroopan yhteisön lainsäädännön mukaisia vähäisiä poikkeuksia merkitsemisvelvollisuuteen.

11 §

Merkintöjen kielivaatimukset ja havaittavuus

Edellä 10 §:n 1 momentin 2—5 ja 7 kohdassa säädetty tiedot on ilmoitettava suomen ja ruotsin kielellä siten kuin kielilain (423/2003) 34 §:ssä säädetään. Kosmeettiset ainesosat on ilmoitettava kosmeettisissa valmisteissa käytettyjen ainesosien luettelosta ja yhteisestä nimikkeistöstä annetussa komission päätöksessä 96/335/ETY mainitulla nimellä. Tarkempia säännöksiä kosmeettisten ainesosien ilmoittamisesta annetaan kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella.

12 §

Rekisteröinti-ilmoitus

Suomalaisen valmistajan, valmistuttajan

3) valmisteen säilyvyysaika, jos se on enintään 30 kuukautta;

4) tieto ajanjaksosta, jona valmistetta voi käyttää ilman ihmisen terveydelle aiheutuvaa vaaraa sen jälkeen kun se on avattu, jos valmisteen säilyvyysaika on yli 30 kuukautta;

5) valmisteen turvallisen käytön kannalta tarpeelliset ohjeet ja varoitukset sekä ne varoitusmerkinnät, joista työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella tarkemmin säädetään;

6) valmistuserätunnus;

7) valmisteen käyttötarkoitus, jollei se käy ilmi valmisteen ulkoasusta ja esillepanosta; sekä

8) luettelo valmisteen ainesosista niiden lisäämishetken painon mukaan alenevassa järjestyksessä.

Tiedot voidaan ilmoittaa kuluttajalle valmisteen mukana toimitettavassa esitteessä tai muulla vastaavalla tavalla, jos merkinnän tekeminen käyttö- ja ulkopakkaukseen on valmisteen tai pakkauksen koon tai muodon vuoksi taikka muusta vastaavasta syystä mahdotonta. Merkintöjen tekemisestä säädetään tarkemmin työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella, jolla voidaan säätää myös kosmeettisista valmisteista annetun Euroopan yhteisön lainsäädännön mukaisia vähäisiä poikkeuksia merkitsemisvelvollisuuteen.

11 §

Merkintöjen kielivaatimukset ja havaittavuus

Edellä 10 §:n 1 momentin 2—5 ja 7 kohdassa säädetty tiedot on ilmoitettava suomen ja ruotsin kielellä siten kuin kielilain (423/2003) 34 §:ssä säädetään. Kosmeettiset ainesosat on ilmoitettava kosmeettisissa valmisteissa käytettyjen ainesosien luettelosta ja yhteisestä nimikkeistöstä annetussa komission päätöksessä 96/335/ETY mainitulla nimellä. Tarkempia säännöksiä kosmeettisten ainesosien ilmoittamisesta annetaan työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella.

12 §

Rekisteröinti-ilmoitus

Suomalaisen valmistajan, valmistuttajan

sekä maahantuojan, joka saattaa maahantuodun kosmeettisen valmisteen ensimmäistä kertaa Euroopan talousalueen markkinoille, on ennen valmisteen markkinoille saattamista tehtävä rekisteröinti-ilmoitus Kuluttajavirustoon.

Rekisteröinti-ilmoituksen tekemistä koskevia tarkempia säännöksiä annetaan kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella.

15 §

Analyysimenetelmiä ja puhtausvaatimuksia koskevat vaatimukset

Kosmeettisten valmisteiden koostumuksen tarkastamiseksi tarvittavista analyysimenetelmistä sekä kosmeettisten valmisteiden mikrobiologisista ja kemiallisista puhtausvaatimuksista säädetään kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella.

16 §

Liikesalaisuuden suojaaminen

Suomalainen valmistaja, valmistuttaja sekä maahantuojaja, joka saattaa kosmeettisen valmisteen ensimmäistä kertaa Euroopan talousalueen markkinoille, voi liikesalaisuuksien suojaamiseen vedoten hakea Kuluttajavirustolta lupaa olla ilmoittamatta yksi tai useampi ainesosa 10 §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettussa ainesosaluettelossa. Lupa voidaan myöntää erityisesti, jos hakemuksen kohteena oleva ainesosa ei ole vielä yleisesti tunnettu eikä sen käyttötarkoitusta ole kuvattu alan kirjallisuudessa ja jos ainesosan ilmoittaminen ainesosaluettelossa johtaisi siihen, että ainesosaa olisi helppo jäljitellä luvan hakijan vahingoksi.

Hyväksyessään hakemuksen Kuluttajavirasto ilmoittaa hakijalle rekisteröintinumeron, jolla ainesosa ilmoitetaan ainesosaluettelossa. Liikesalaisuuden suojaamiseksi myönnetty lupa on voimassa viisi vuotta. Kuluttajavirasto voi hakemuksesta jatkaa luvan voimassaoloa enintään kolme vuotta, jos luvan myöntämisen perusteet edelleen täyttyvät. Kuluttajavirasto voi peruuttaa myöntämänsä luvan, jos luvan myöntämisen perusteet eivät enää täyty tai jos erityiset kansanterveydelliset syyt

sekä maahantuojan, joka saattaa maahantuodun kosmeettisen valmisteen ensimmäistä kertaa Euroopan talousalueen markkinoille, on ennen valmisteen markkinoille saattamista tehtävä rekisteröinti-ilmoitus *Turvatekniikan keskuksen*.

Rekisteröinti-ilmoituksen tekemistä koskevia tarkempia säännöksiä annetaan *työ- ja elinkeinoministeriön* asetuksella.

15 §

Analyysimenetelmiä ja puhtausvaatimuksia koskevat vaatimukset

Kosmeettisten valmisteiden koostumuksen tarkastamiseksi tarvittavista analyysimenetelmistä sekä kosmeettisten valmisteiden mikrobiologisista ja kemiallisista puhtausvaatimuksista säädetään *työ- ja elinkeinoministeriön* asetuksella.

16 §

Liikesalaisuuden suojaaminen

Suomalainen valmistaja, valmistuttaja sekä maahantuojaja, joka saattaa kosmeettisen valmisteen ensimmäistä kertaa Euroopan talousalueen markkinoille, voi liikesalaisuuksien suojaamiseen vedoten hakea *Turvatekniikan keskukselta* lupaa olla ilmoittamatta yksi tai useampi ainesosa 10 §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettussa ainesosaluettelossa. Lupa voidaan myöntää erityisesti, jos hakemuksen kohteena oleva ainesosa ei ole vielä yleisesti tunnettu eikä sen käyttötarkoitusta ole kuvattu alan kirjallisuudessa ja jos ainesosan ilmoittaminen ainesosaluettelossa johtaisi siihen, että ainesosaa olisi helppo jäljitellä luvan hakijan vahingoksi.

Hyväksyessään hakemuksen *Turvatekniikan keskus* ilmoittaa hakijalle rekisteröintinumeron, jolla ainesosa ilmoitetaan ainesosaluettelossa. Liikesalaisuuden suojaamiseksi myönnetty lupa on voimassa viisi vuotta. *Turvatekniikan keskus* voi hakemuksesta jatkaa luvan voimassaoloa enintään kolme vuotta, jos luvan myöntämisen perusteet edelleen täyttyvät. *Turvatekniikan keskus* voi peruuttaa myöntämänsä luvan, jos luvan myöntämisen perusteet eivät enää täyty tai

edellyttävät luvan peruuttamista. Kuluttajaviraston on perusteltava päätöksensä olla hyväksymättä lupaa koskevaa hakemusta sekä päätöksensä peruuttaa myönnetty lupa.

Kuluttajavirasto ilmoittaa Euroopan yhteisöjen komissiolle ja muille Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioille myöntämästään luvasta, päätöksestään olla myöntämättä lupaa, luvan voimassaolon jatkamisesta sekä myönnetyn luvan peruuttamisesta.

Tarkempia säännöksiä liikesalaisuuden suojaamiseksi myönnettävän luvan hakemisesta ja hakemuksen käsittelystä annetaan kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella.

jos erityiset kansanterveydelliset syyt edellyttävät luvan peruuttamista. *Turvatekniikan keskuksen* on perusteltava päätöksensä olla hyväksymättä lupaa koskevaa hakemusta sekä päätöksensä peruuttaa myönnetty lupa.

Turvatekniikan keskus ilmoittaa Euroopan yhteisöjen komissiolle ja muille Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioille myöntämästään luvasta, päätöksestään olla myöntämättä lupaa, luvan voimassaolon jatkamisesta sekä myönnetyn luvan peruuttamisesta.

Tarkempia säännöksiä liikesalaisuuden suojaamiseksi myönnettävän luvan hakemisesta ja hakemuksen käsittelystä annetaan työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

5.

Laki**lelujen turvallisuudesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lelujen turvallisuudesta 26 päivänä maaliskuuta 1997 annetun lain (287/1997) 5 §, 15 §:n 1 momentti, 20 §:n 1 momentti, 22 §:n 1 momentti, 25 §:n 1 momentti, 34 §:n 1 momentti ja 36 §:n 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Lelujen turvallisuuden valvontaan sovelletaan tuoteturvallisuuslakia (914/86). Lääninhallituksen ja kunnan valvontaviranomainen voivat kuitenkin tuoteturvallisuuslain 12 §:n 2 momentin estämättä määrätä tuoteturvallisuuslain 12 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun kiellon, jos lelu ei ole lelujen turvallisuudesta annetun lain säännösten mukainen.

15 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädetty mekaanisia ja fysikaalisia ominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen mekaanisia ja fysikaalisia ominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Kuluttajavirasto antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielisenä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

20 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädetty syttyvyysominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen syttyvyysominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen viralli-

5 §

Lelujen turvallisuuden valvontaan sovelletaan *lakia kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta (75/2004)*. *Aluehallintoviraston* ja kunnan valvontaviranomainen voivat kuitenkin *mainitun lain 23 §:n 2* momentin estämättä määrätä *mainitun pykälän* 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun kiellon, jos lelu ei ole *tämän* lain säännösten mukainen.

15 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädetty mekaanisia ja fysikaalisia ominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen mekaanisia ja fysikaalisia ominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. *Turvatekniikan keskus* antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun *kielisinä* kuin suomeksi ja ruotsiksi.

20 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädetty syttyvyysominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen syttyvyysominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen vi-

sessä lehdessä. Kuluttajavirasto antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielenä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

rallisessa lehdessä. *Turvatekniikan keskus* antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun *kielisinä* kuin suomeksi ja ruotsiksi.

22 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädettyt kemiallisia ominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen kemiallisia ominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Kuluttajavirasto antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun *kielisenä* kuin suomeksi ja ruotsiksi.

22 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädettyt kemiallisia ominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen kemiallisia ominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. *Turvatekniikan keskus* antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun *kielisinä* kuin suomeksi ja ruotsiksi.

25 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädettyt sähköominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen sähköominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Kuluttajavirasto antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielisenä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

25 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädettyt sähköominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen sähköominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. *Turvatekniikan keskus* antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun *kielisinä* kuin suomeksi ja ruotsiksi.

34 §

Jos terveyden kannalta on tarpeen, on ilmoitettava lelun käyttämisestä aiheutuvasta vaarasta ja vaaran torjunnasta. Tämä koskee erityisesti leluja, jotka saattavat aiheuttaa vaaraa kolmea vuotta nuoremmille lapsille. Lelujen katsotaan täyttävän tässä laissa olevat ikärajoitusmerkintöjä koskevat vaatimukset, jos ne ovat lelujen ikärajoitusmerkintöjä koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Kuluttajavirasto antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielisenä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

34 §

Jos terveyden kannalta on tarpeen, on ilmoitettava lelun käyttämisestä aiheutuvasta vaarasta ja vaaran torjunnasta. Tämä koskee erityisesti leluja, jotka saattavat aiheuttaa vaaraa kolmea vuotta nuoremmille lapsille. Lelujen katsotaan täyttävän tässä laissa olevat ikärajoitusmerkintöjä koskevat vaatimukset, jos ne ovat lelujen ikärajoitusmerkintöjä koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. *Turvatekniikan keskus* antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun *kielisinä* kuin suomeksi ja ruotsiksi.

36 §

Leluista annettaviin tietoihin sovelletaan lisäksi, mitä kulutustavarasta annettavista tiedoista annetussa asetuksessa (97/87) säädetään.

36 §

Leluista annettaviin tietoihin sovelletaan lisäksi, mitä *kulutustavaroista ja kuluttajapalveluksista annettavista tiedoista annetussa asetuksessa (613/2004)* säädetään.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____
kuuta 20 _____ .

6.

Laki**kemikaalilain 8 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä elokuuta 1989 annetun kemikaalilain (744/1989) 8 a §, sellaisena kuin se on 8 a § laissa 491/2008, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

8 a §

8 a §

Kuluttajavirasto

Turvatekniikan keskus

Kuluttajaviraston tehtävänä on valvoa, että eräitä REACH-asetuksen 67 artiklan mukaisia, kuluttajille markkinoitavia esineitä koskevia rajoituksia noudatetaan.

Kuluttajavirasto soveltaa 1 momentissa tarkoitettussa valvonnassa kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettua lakia (75/2004).

Kuluttajaviraston valvomista rajoituksista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Turvatekniikan keskuksen tehtävänä on valvoa, että eräitä REACH-asetuksen 67 artiklan mukaisia, kuluttajille markkinoitavia esineitä koskevia rajoituksia noudatetaan.

Turvatekniikan keskus soveltaa 1 momentissa tarkoitettussa valvonnassa kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettua lakia (75/2004).

Turvatekniikan keskuksen valvomista rajoituksista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____
kuuta 20 _____ .